

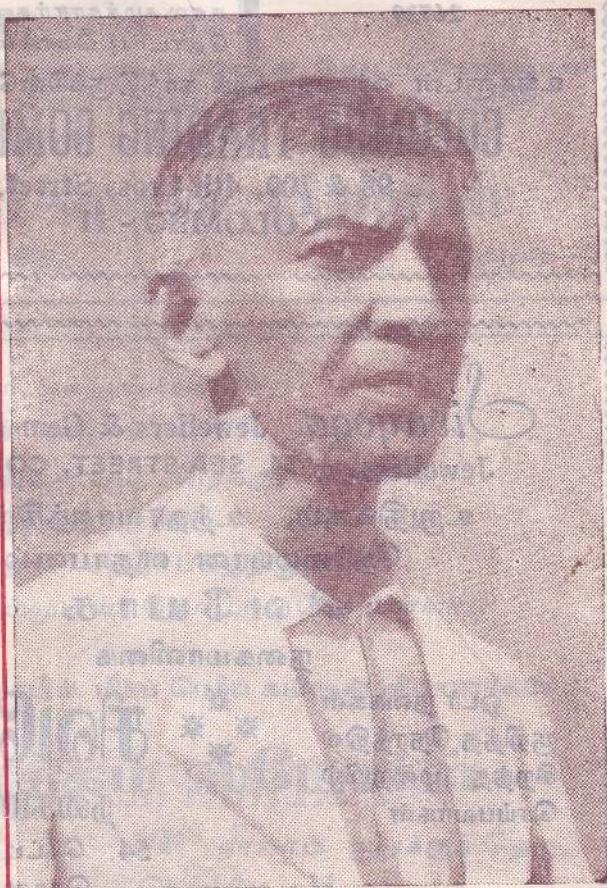
மாலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

குத்திரியர்: டாமினிக் ஜீவா

செ. 1977

கஜை, இலக்கிய மாத திதி

விலை
சதம்
75

உள்நாட்டு
வினிபொருட்களின்
மொத்த கமிஷன்
வியாபாரிகள்

தொலைபேசி:
26739

வடமாகாணத்தைச் சேர்ந்த
றவதானிய உற்பத்தியாளர்களும்,
மிளகாய்
உருளைக்கிழங்கு
வெங்காயம்
போன்றவைகளை
லாபகரமான முறையில்
கொழும்புச் சந்தையில்
விற்பனை செய்ய முனையும்
சகல கமக்காரர்களும் எம்முடன்
தொடர்பு கொள்ளலாம்.

உங்களுடன் ஒத்துழைக்கக் காத்திருக்கின்றேம்

COLOMBO TRADING COMPANY
98 & 100, 4th Cross Street,
COLOMBO - 11

Sivayoga Jewellers & Gem Merchants
Jewellers 54, SEA STREET, COLOMBO-11

உறுதிக்கும், உத்தரவாதத்திற்கும்
நேர்மையான ஸ்தாபனம்

சி வீ யோ க

நகைமாளிகை

ஓடர் நகைகள்
குறித்த நேரத்தில்
சிறந்த முறையில்
செய்பவர்கள்

* * * சீவீயோ க

நகைமாளிகை

54. செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11

“ஒடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கலி
யாதிவைய கலைகளில் - உள்ளம்
நபர். டெண்டிம் நடபவர் பொற
ஙனாலோ கண்டு துள்ளுவார்.

1977
மே

புள்ளிருண்டுமுன்று பூஷணம்

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

மல்லிகையில் வரும்
கலை, கட்டுரைகள்
பொருள்கள் போன்ற வரும்
முன்னால் பொருள்கள்
சம்பவங்கள் பாலம்
கற்பண்ணம் கருத்தீ
ஏவாரம் ஆகியவர்
தனித்துவம் அவரை
பொறுப்பும் அவரை

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234-A, A.C. Road,
JAFFNA,
Sri Lanka

தேர்தல் வருகின்றது.... தேர்தல்!

கூடிய கீக்கிரம் தோறல் வர இருக்கிறது அந்தத் தேர்தலில் யார் வெற்றி பெறுவார்கள் என்ற அபிப்பிராயமும் எந்தக் கட்டுப்புகள் நடத்தும் என்ற மேல்நியழும் இன்று மக்கள் வட்டாரத்தில் பஞ்சங்கமாக வாதப்பிரதிவாதங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

இந்த நாட்டு மக்கள் தமது தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் தேர்தல்கள் பலவற்றில் மிகப் பொறுப்புவாரச்சியட்டு நடந்திருக்கின்றனர். தேர்தல் வாக்குறுதிகளை இன்று போபர் திட்டமாடப் பல தடுக்கள் [வேளியிட்டு வருகின்றன]

இதில் எந்தக் கட்டு வரும் தேர்தலில் ஆட்சி பிரபேர வேள்கும் எண்டைப்பாற்றி மக்கள் தீர்மானிப்பார்கள்.

நம்மேப் பொறுத்தவரை தேசத்தை முன்னேற்ற எந்தக் கட்சி - அல்லது கட்சிகள் - கொங்கிலை சமூக அமைப்புத் தான் அடித்தளம் இருக்கின்றனவோ அந்தக் கட்சிகளின் கட்டுவைப்பி மக்களின் நல்லாதரவைப் பெறும் பெறவேண்டும் என விரும்புகிறோம். கடந்த தாலைங்களில் மக்கள் பெறின வெற்றிகள் - சுரத்தோன்கள் மீண்டும் முன்னேற்றுக் கொட்டப்பட வேண்டும் என்ற முடுமினச்சாத ஆசிக்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்

நூற்புகள்

பிரபல எழுத்தாளர் சிதம்பர கூப்பிரமணியன் சென்ற மாதம் திமிரென மறைந்து விட்டார். மணிக்கொடி வரிசை எழுத்தாளரான இவரது 'இதய நாதம்' 'ஊர்வலம்' போன்ற படைப்புக்கள் இன்றும் ஞாபகத்தில் நிலைக்கத் தக்கவை; சிருஷ்டி இலக்கியத் துறைக்கு மாபெரும் இழப்புத்தான்;

மலையக எழுத்தாளர் எஸ். எஸ். எம். ராமையா அவர்களுக்குச் சென்ற மாதம் மிகப் பலமான ஓர் அதிர்ச்சி நடைபெற்றது. அவரது கடைசி மகள் மஞ்சளா திமிரென இறந்தார். அடுத்து மூன்றும் நாள் அதற்கு முத்த மசன் யசோதா போய்விட்டார். இந்தச் சோகத்தில் மூழ்கியுள்ள ராமையா தம்பதியினருக்கு எழுத்தாளரது அனுதாபம் உரியதாகும்:

மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் நீல. பத்மனுபன் படைப்பிவக்கியம் பற்றி ஒரு நாள் கருத்தரங்கை 24-3-77-ல் நடத்தியது; பலர் அவரது நாவல்கள் பற்றித் தமது திறனும்வகை நிகழ்த்தினர்; முடிவில் நாவலாசிரியர் நீல, பத்மனுபன் பதிலளித்துப் பேசினார்.

'வாணம்பாடி' விலையிலாக் கவி மடல் மீண்டும் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளது. 'சிற்பி' பாலகப்பிரமணியன் அதை மீண்டும் உயிர் கொடுத்து வெளிக் கொண்டு வருகின்றார்.

இளம் எழுத்தாளர் பொன். பொன்ராசாவின் திருமணம் 16-5-77-ல் நடைபெற்றது. அன்று சாயங்காலம் நடைபெற்ற வாழ்த்துக் கூட்டத்தில் பல இலக்கிய நண்பர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

பொலர் கோப்பரேசன் அதிபர் திரு. ஆஃதிருஞானசம்பந்தர் காலமானதையொட்டி வெளிவந்த கல்வெட்டில் ஒரு புதுமையான வாசகம் இடம் பெற்றுள்ளது கவனிக்குத் தக்கது. 'வானுவக வழியனுப்பு விழா மலர்'

"வாடைக் காற்று" சினிமாப்படம் மிகத் துரிதமாகத் தயாரா கின்றது. அடுத்த இரண்டு வாரங்கள் யாழிப்பானத்தில் பல பகுதிகளில் படப் பிடிப்பு நடைபெறும். சினிமா ஸ்கிரிப்டில் முதன் மையான இடத்தைத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தினரிடம் பெற்றுக்கொண்ட செங்கை ஆழியானின் கதை என்பதுகுறிப்பிடத்தக்கது

‘அரசியல் அயோக்கியர்களின் கடைசிப் புகலிடம்’ என்பதைப் பொய்யாக்கியவர்!

அடுத்து — அடுத்து மூன்று பெரும் இழப்புக்கள்:

திருவாளர்கள் திரு — ஜி. ஜி. — செல்வா போன்றவர்களை இழந்ததால் நமது எதிர்காலம் என்ன என்று தமிழ் மக்கள் சோகத்தால் திகைப்படைந்து நிற்கும் இந்தச் சமயத்தில்தான் நாம் நிதானம் இழக்காமல் சிந்தித்து நல்ல முடிவுக்கு வர முயல வேண்டும்; அந்த முடிவு புத்திசாலித்தனமாக அமையவும் வேண்டும்:

வெறும் உணர்ச்சிகள் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில்கீ. எனவே பாரிய துக்கமும் நெஞ்சையெல்லாம் நெகிழவைக்கும் சோகமும் நிறைந்துள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில், பிரச்சினைகளை இன்னும் இன்னும் சிக்கல் படுத்தாமல் நிதானமாக நின்று, பதட்டப் படாமல் பிரச்சினைகளின் உயர் முடிச்சைப் புரிந்து கொண்டு, திறமையான இராஜதந்திர நுண்ணறிவுடன் அதைத் தீர்க்க முன் வர வேண்டும் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள்;

செல்வா ஒரு கட்சியின் தலைவர் என்பதெனிட, உரிமை பறிக்கப்பட்ட மக்கள் இயக்கத்தின் மூலவர் என்கின்ற முறையில் அவர் காட்டிய மதிக்கப்படத்தக்க சுகிப்புத் தன்மை பரிசுத்தமா வாதாகும். நீண்ட காலப் பிரச்சினைகளை நேச சக்திகள் பேசுக வார்த்தைகளின் மூலம் நிச்சயம் பேசித் தீர்க்க முடியும் என்ற நல்லதொரு சூழ்நிலை முகிழ்ந்து வரும் இந்தச் காலகட்டத்தில் அவரது இழப்பு மாபெரும் இழப்பு மட்டுமல்ல. அதற்கும் மேலே..... மேலே.....

அரசியல்வாதி என்கின்ற முறையீறும் தனிநபர் என்கின்ற ரீதியிலும் அவரது ஆதிம நேரமை, துணிவு, வைராக்கியம் மிகப் பிரசித்தமானது; பலராலும் மதிக்கப்படவைத்தது:

சேர் பொன். இராமநாதனுக்குப் பின்னர், ஒரு குடாநாட்டில் பிறந்த தலைவனுக்கு இப்படியான தேசிய மரியாதை — தனிக் கேள்வம் — சுகல பொதுமக்களின் சோக அஞ்சலி செலுத்தப் பட்டது கவனிக்கத்தக்கொண்டிருக்கும்:

குறிப்பாகச் சிங்கள மக்கள் இந்த மாபெரும் சோகத்தில் தமிழ்மையும் ஒர் அங்கமாக இரண்டத்துக் கொண்டு மறைந்த தமிழ்த் தலைவருக்குக் காட்டிய உளமார்ந்த மரியாதை இலிகு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்;

இறந்த வாரம் முழுவதும் தீவிர சோகத்தின் சாயல் நாடு பூர்வம் பரந்து கிடந்ததையும் நாம் குறிப்பிட வேண்டும். சுகல பகுதி மக்களும் இந்த இழப்பைத் தமது சொந்த இழப்பாகக் கருதி இயங்கி வந்துள்ளனர்.

எம்மைப் பொறுத்தவரை மறைந்த தலைவரது எல்லா அரசியல் கருத்துக்களையும் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள்ல. சிலவற்றை முற்றுக நிராகரிக்கின்றோம். குறிப்பாகத் 'தனிநாடு' பிரிவினைக் கருத்தை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம். இது தமிழ் மக்களுக்கெல்லைக்குச் சமமானது என்பதே நமது அபிப்பிராயமாகும். தேசம் முழுவதும் பரந்து பட்டு வாழும் தமிழ் மக்களை ஒரு சிறு பகுதிக்குள் குறுக்கி ஒதுக்கி விடும் என்பது மாத்திரமல்ல; இது நடைமுறைக்குச் சாததியியமற்றுமாகும். தமிழ் மக்களைத் தனிமைப்படுத்தி விடும். அத்துடன் 'தமிழ் நாடு' பிரதேசத்துக்கு அப்பால்தான் பெரும்பான்மைத் தமிழ் மக்களும், அவர்களது பொருளாதார பிணைப்புக்களும் நலன்களும் வெரோடிப் போயுள்ளன என்பதையும் நாம் உற்று யோசிக்க வேண்டும்.

இலங்கை ஒரு சிறிய நாடு. இதை விரும்பிய விதம் துண்டு போட்டால், துண்டுபட்ட இந்தியாவை அந்நியன் குறையாடியது போல, நமது முழுத் தேசத்தையும் நாளைக்கு அந்நியர் கைப் பற்றி விடக்கூடுமோ

தமிழ் மக்களுக்குப் பிரச்சினைகளுண்டு; அவை நியாயமானவை; உள்மையானவை; அவசியம் தீர்க்கப்பட வேண்டியவை;

இதை நிரந்தரமாகத் தீர்ப்பதற்கு வழி வகைகள் என்ன?

துக்கக் கலக்கத்தில் உணர்ச்சி வசப்படாமல் தேசிய ரீதியிலும் தமிழர்களின் நியாயத் தன்மை அடிப்படையிலும் நமது நேச சக்திகள் எனவ எனவ என்பதை இன்னு கண்டு அனுங்குவதன் மூலமுமே இந்தப் பிரச்சினையைச் சுகம்கமாகத் தீர்க்க முடியும் என்நாம் நிச்சயமாக நம்புகின்றோம்:

தமிழ் மக்களினது மொழி, கலை, கலாசாரம், பிரதேசம், பண்பாடுகள் 'நிரந்தரமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியம்: அதற்காக ஒர் அமைப்புத் தேவை. இதை முற்போக்கு இயக்கங்கள் வேறெந்தக் காலத்தையும் விட, இப்பொழுது துல்லியமாக உணர்ந்து, பேசி, நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றன: 'பிரதேச கயாப்சி' என்ற அமைப்பின் மூலம் இவைகளைப் பாதுகாப்பதுடன் தமிழர்கள் தம்மைத் தாமே நிர்வகிக்கலாம் என்பதைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பகிரியக்மாக இன்று ஒப்புக் கொள்ளுள்ளது. கட்சியின் ஒன்பதாவது மாநாடு இதை அங்கீரித்துள்ளதும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

இக் கருத்தை இன்னும் தெளிவாக விவாதித்து. இன்னும் இன்னும் செழுமைப்படுத்தி, நடைமுறையில் இதைச் செயல்படுத்த செல்வா அவர்களின் வாரிக்குத் தலைவரிகள் துணிச்சலுடன் முன்வர வேண்டும். அந்த முடிவு நல்ல முடிவாக அமையும் என்பதே நமது நம்பிக்கையாகும்.

ஆரோக்கியமான நல்ல குழந்தை இது.

தந்தையின் மரணத்தால் மக்கள் அதிர்ச்சியடைந்து போய்ச் செயலிழந்து விடக் கூடாது. இப்பொழுதுதான் வேறெந்தக் காலத்தையும் விட, எச்சரிக்கையும் வளிமையான சிற்றனைத் தெளிவும் உருசிகுப் போன்ற கட்டமைப்பும் தேவை. மறைந்த

தலைவரின் ஆசிம பலத்தை நமது தார்மீக ஆயுதமாகப் பாவித்து புதிய முடிவுகளை உருவாக்க நாம் அனைவரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

உண்மையாகவே ஒரு சோஷலிஸ இலங்கையைக் கட்டி வளர்க்க இதய பூர்வமாக விரும்பும் முற்போக்காளருக்கு இந்தச் சந்தரிப்பத் தில் ஒன்றைச் சொல்லி வைக்க விரும்புகின்றோம்:

தமிழ் மக்களினது நியாயமான அபிலாதைகளை — நோக்கங்களை — அடிப்படை உணர்வுகளைப் புரிந்து, அனுதாபமாக அதைப் பரிசீலித்துத் தீர்த்து வைக்க முன் வராது போன்ற இந்த மன்னில் சோஷலிஸம் ஒரு தத்துவமாக மாத்திரம் மந்திரச் செபம் செய்யப்படுமே தவிர, நடைமுறையில் அந்த மாபெரும் அரசியல் விஞ்ஞானம் வேர் விட்டு வளர முடியாது என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

எனவே முழுத் தேசத்திலும் தொழிலாளி — விவசாயிகளின் இலட்சியமான சோஷலிஸ சமூக அமைப்பைக் கட்டி வளர்ப்ப தற்காலவாவது சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களின் பிரச்சினைகளைச் சமுகமாகத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும்;

ஆகவே நமது கணிப்பின்படி இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினையே தவிர, தமிழ் மக்களின் ஒரு பகுதிப் பிரச்சினையல்ல.

அதேபோலத் தமிழ் மக்களும் பரந்து பட்டுச் சிந்திக்கப் பழக வேண்டும்; தேசம் வாழ்ந்தால்தான் நாம் வாழ முடியும் என்பதைப் பூரணமாக உணர வேண்டும். சென்று போன்றைப் போல இனி வருங்காலத்திலும் காலம் காலமாகச் சிங்கள — தமிழ் — முள்ளிம் மக்கள் இந்த மன்னில் சேர்ந்து வாழுத்தான் வேண்டும் இது தவிர்க்கப்பட முடியாதது.

நமது தாய் மொழி தமிழ் ஒரு குறுகிய வட்டத்தின் வீட்டு மொழியாக இல்லாமல், பரந்துபட்டு தேசம் முழுவதும் வாழ்ந்து வரும் சகல தமிழ் பேசும் மக்களினதும் நாட்டு மொழியாக அங்கீகரிக்கப்படத்தக்க ஒரு வாய்ப்பான குழ்நிலையைத் தோற்று விப்பதற்காகத் தேசத்தின் இடதுசாரி — ஜனதாயக சக்திகளை வென்றெடுப்பதே இன்றைய நமது தலையாய கடமையாகும்.

இது சாத்தியமா என்ற ஐயப்பாடு தேவையில்லை.

பல சோஷலிஸ நாடுகளில் இப்படியான மொழி — இனப் பிரச்சினைகள் தொன்றியதுண்டு. அதை அவர்கள் வெகு திறமையாகவும் பாரபட்சமற்ற முறையிலும் நிதானமாகவும் தீர்த்து வைத்திருப்பது உலகப் பிரசித்தமானதாகும்.

அவரது இழப்பைச் சும்மா இழவு வீட்டு அழுகையாக ஆக்கி, பேசிப் பேசியே ஆரிப்பாட்டம் செய்யாமல், இராஜதந்திர நிதானத்துடன், புத்திசாதுரியம் கலந்த பொறுப்புணர்ச்சியுடன் அனுக வேண்டிய விதத்தில் அனுகித தீர்க்க வேண்டியதே நாம் அன்னுரது நாமத்துக்குச் செய்யும் முறையான அஞ்சலியாகும்:

“அரசியல் அயோக்கியர்களின் கடைசிப் புகலிடம்!” என்பதைப் பொற்யாக்கித் தமது சீரிய ஒழுக்கத்தாதும் நேரமையான நடத்தையாலும் அப்பழுக்கற்ற பொதுத் தொன்டாலும் அதைப் புனிதமாக்கிக் காட்டியவர் நமது மன்னில் உதித்த செல்வா அவர்களிடுதலை கிடைக்க வேண்டும்.

இது உ கிறகே ஒரு முனி மாதிரி

எங்கள் தாத்தா
நித்திரை போகிறோ

முருகையன்

'ஐந்து தலை நாகம் ஒரு கட்டுக்கதை' என்றே
அறிவேட்டில் வெளிவந்த ஆட்டிக்கிள் கண்டார்;
நொந்து சற்றே குழப்பமுற்றார்; மறுபடியும் படித்தார்;
'நோக்கமென்ன?' என வியந்தார், தமக்குள்ளே தாத்தா.
'இந்த உலகத்தில் அது இல்லையோ?' ஒருகால்
இந்திரலோ கத்தில் தானே, பாதவத்தில் தானே;
அந்த உயிரினம் இருக்கும்?' என வியப்புக் கொண்டார்—
அமைதி குன்றிக் கலங்குகிறார்; பாவம், எங்கள் தாத்தா,

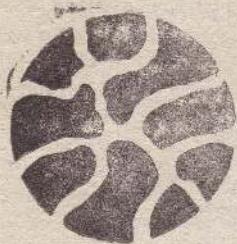
'ஐந்து தலை இல்லை என்றால் ஆறுதலை உண்டோ?
அரு உண்டோ, உரு உண்டோ, அருவருவம் உண்டோ?
பஞ்சமுகம் பன்னிரண்டு புயங்கள், எட்டுத் தோன்கள்,
பத்துமுடி, மலை சுக்குத் பாசாவிப் புயங்கள்,
என்று வரும் எல்லாமே கட்டுக்கதை என்றும்
எழுதிவிட்ட தயங்கான்கள் இக்காலப் பொடியன்ன்!
இங்கிலிஸில் ஆதாரம் காணும்வரை ஏற்கேன,
எதை எனினும்' என்று மனம் அமைதி கொண்டார் சற்றே.

ஆங்கிலம் தான் வேதம் என்ற அக்காலப் படிப்பின்
அடிப்படையில் ஊறியவர்; பிற்பாடு பென்சன்
வாங்கிவரும் காலத்தில் வாகடங்கள் கற்றார்.
மகாயோகி குருங்வாமி உபதேசம் கேட்டார்.
வேங்கை கலாகேசரியான் தம்பிரான் கூறும்
விரிவான் கால்தே பங்களையும் கேட்டார்.
நாங்கள் இன்று படிக்கின்ற விஞ்ஞானக் கல்வி
நயமறியார்; ஆனாலும், படிப்பாளி தாத்தா.

அறிவேட்டில் பாம்புபற்றி அவர் பார்த்த யெதி
அவருடைய அமைதி நிலை குஸ்நதுவிட்டதுன்றை.
'எதை ஏட்டில் எழுதலாம் என்ற பொறுப்பின்றி
எல்லாமே அச்சடித்து விடலாமோ' என்று
யிக் வாட்டம் அடைந்தவராய் முனு முனுத்துக் கொண்டார்.
'விண்ணேணம், விண்ணேணம்' என்று தமக்குள்ளே
பிற்ரயார்க்கும் கேட்காத சிறுகுரலிற் சொல்லிப்
பின்னர் ஒன்றும் பேசாமல் மௌனநிலை கண்டார்.

'நாங்கள் ஐந்து தலை கொண்டனவாய் இல்லை.
நாகவிங்க சாபி சிலை? தமக்கெதற்கு வம்பு?
தேகங்கள் எங்கள் சிறை -- வீடு பரலோகம்.
திக்கெல்லாம் பரப்பிரமம் சின்மயானந்தம்.
ஊகங்கள் பல கலந்து கலங்கலாய் ஓட.
உறக்கத்தில் ஆழுகிறார் நம்முடைய தாத்தா.
காகங்கள் காலையிலே கரைந்து வர விழிப்பார்
கன்னுறுங்கி ஆறுதலாய் மறுபடியும் எழுவார்.

போரே நீ போ!

வி. ஸௌமேயதோவ்

இரண்டாவது உவக யுத்தத் தில் தாம் பிறந்த மன்னுக்காக, பாசிஸப பைசாசத்தின் பிடியிலிருந்து மனிதகுலத்தை ரட்சிப்பதற்காக தமது இன்னு யிர்களைத் தியாகம் செய்த வீரப் புதல்வர்களை நினைவு கூரும் மாதம் இது. இறந்தவர்களை மட்டுமல்ல, இவ் வீரச் சமரில் பங்கு கொண்டு தப்பிப் பிழைத்த யுத்தகால முதியவர்களைப் பற்றி யும் நாம் சற்று என்னிப் பார்க்க வேண்டும். யுத்தகால ரணங்களின் தழும்புகளை இவர்களின் து முகங்களில் காணும் போது யுத்தத்தில் பங்கு கொள்ளாத நாமும் அந்தக் கொடிய நிகழ்ச்சியினது வேதனையின் கூரையிலை மானஸீகமாக அனுபவிக்கின்றோம்.

இரண்டாவது உவக யுத்தம் நடந்து முடிந்து முப்பது ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும் யுத்தகாலத்தை நாம் ஏன் நினைவு கூறவேண்டும் என்று சிலர் கேட்கலாம். நாங்கள் யுத்தத்தை இன்னும் நினைவில் வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் யுத்தம் எமது இதயங்களை — எமது தாம் நாட்டின் இதயத்தை ஊடறுத்துச் சென்றமையே எங்களால் யுத்தத்தை மற்க முடியாது; ஏனெனில் இது முழு மனிதகுலத்தினதும் தலைவிதியை பிரதி பலித்தது; நிர்ணயித்தது:

இக் கொடிய யுத்தமானது சோவியத் தேசத்துக்கு எத்தகைய பேரிழப்புகளையும், ஹிம்ஸையையும் கொண்டு வந்தது என்பதை ஒரு வர் உணராத பட்சத்தில், யுத்தகாலத்திலுள்ள சரி, யுத்த பிற்கால புனருத்தாரன் காலத்திலுள்ள சரி லட்சோப லட்சம் சோவியத் மக்கள் செய்த தியாகங்களின் உள்ளத்தையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. பாசிஸத்தினால் எம்மீது தினீக்கப்பட்ட இந்த யுத்தம் எமது மக்கள் எக்காலத்திலும் அனுபவித்திராத மிகக் கொடிய சோதனையென்றாலும், எம்முடன் இதர இரு நாடுகள் சேர்ந்து போரிட்ட போதிலும், பாளிவத் தாக்குதலில் அது இன்னும் எங்கள் ஓவ்வொருவரது இதயங்களிலும் வாழ்கின்றது. இது எனது மக்களின் மனங்களில் ஆருத புண்ணை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எமது முழுயீர்களின் மரணத்தோடு மறைந்து மாறிவிடாத புன்!

இன்று யுத்த அழிவுகளை சீர் செய்வதில் நாம் வெற்றிகள்டுள்ளோம். யுத்தத்துக்கு முந்திய காலத்தைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட வாழ்க்கையை நாம் பெற்றுள்ளோம்: ஆனால் யுத்தத்தின் ரணங்கள் எப்போது இறுதியாக சிகை செய்யப்பட்டன என நிங்கள் என்னைக் கேட்டால்

அதற்கு என்னால் பதில் சொல் வத் தெரியாது. ஏனெனில் பச் சைப் புண்கள் உலர்ந்து காய்ந் தாலும் தழும்புகளும் வடுக்க ஞும் இன்னும் அந்த சோக நாடகத்தை இன்றும் நினைவு படுத்துகின்றன:

அந்த யுத்தம் எமது தேசிய செல்வங்களைக் குடித்தது: மனித நாகரிகத்தினது விழுத்தக திலிருந்து. கலாசார மேற்கட்டுமானத்தைத் தகர்த்தெறிந்தது.

யுத்தம் பொருட் சேதத்தை ஏற்படுத்தியது மட்டுமன்றி மக்களை மாண்பிக் கீதியில் காயப் படுத்தியது. களஞ் சென்ற கணவர்களை இன்னும் காணுத மனைவியர் இன்னும் ஸ்டக்கன்களில் எமது நாட்டில் உள்ளனர். திருமனத்தின் முன்னரே விதவையர்களானவர் எத்தனை பேர்?

பாஸ்யப் பராயமும் இளமைப் பராயமும் ஒரு தலைமுறை பிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டது. இந்தக் கொடிய யுத்தத்தின் நினைவு இன்னும் பல தலைமுறைகளுக்கு வாழுவே செய்யும்,

ஆனால், சமாதானத்தின் பாலான் எமது காதல் இன்று இத்துணை வலுப்பட்டமைக்கும் இந்த யுத்தமே காரணம், ஏனெனில் யுத்தத்தினதும் வன்செய வின தும் அருவருக்கத்தக்க வெளிப்பாடுகளை நிதர்வனமாகக் காணப்பித்து. யுத்தத்தின் பால் பெரு வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது. யுத்தம் என்பது நாங்கள் கேள்விப்பட்ட அல்லது நூல்வாயிலாக அறிந்த சங்கதியல்ல; நாங்கள் நேரில் சந்தித்த— அனுபவித்த விவகாரம். நமது எதிரிக்குக் கூட இவ்வகையான ஒரு கொடிய அனுபவம் ஏற்படுவதை நாங்கள் விரும்ப மாட்டோம்.

இதனால் தான் கிழக்கிலிருந்து சரி மேற்கிலிருந்துநு சரி யுத்தத்துக்காக விடுக்கப்படும் அறைக்கவல்களையிட்டு எம்மால் உதாசினமாக இருக்க முடியவில்லை.

கடந்த யுத்தத்தில் மாண்ட 500 ஸ்டக்ம் பேரிலே 200 ஸ்டக்ம் பேர் எமது தேசத்தின் புதல் வர்களை எம்மால் இலகுவில் மறந்துவிட முடியுமா என்ன?

**மலேசிய திராவிடர் கழகம் கோவக்கிள்ளான் கிளையின்
30-ம் ஆண்டு நிறைவு விழா.**

கோவக்கிள்ளான் கிளை தனது 30-வது ஆண்டு நிறைவினை இவ்வருடம் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடவள்ளது. எதிரிவரும் ஜூலை மாதம் 4-ம், 5-ம் திகதிகளில் மேற்படி 30-ம் ஆண்டு நிறைவுவிழா பல போட்டிகளை உள்ளடக்கி நடைபெறவள்ளது:

கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைப் போட்டிகள் கிழக்காசிய நிலையில் நடைபெறவள்ளன. இப்போட்டியில் சமுத்து எழுத்தாளர் களும் கலந்துகொள்ளலாம்.

போட்டி முடிவுத் திகதி ஐஞ் 30-ம் திகதி:

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:-

பி: முத்தையா — ந: முருகையா

[இணைச் செயலாளர்கள்]

ம: தி: க: கோவக்கிள்ளான் கிளை

**6, ஜாலன் சம்கா, கோவக்கிள்ளான்,
மலேசியா:**

யாழி: வளாகத்தினர் முன் நின்று நடாத்திய தமிழ் நாவல் ரூறி ருள்ளு ஆய்வரங்கில் படிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாவலில் வாழ்க்கை தத்துவம்

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

5

அ) உத்து மேன்டு ஆட்சியால் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள் காரணமாகத் தோன்றிய, புதிய எழுத்தறிவுள்ள சமூதாயத்துக்கு (இவ்வெழுத்தறிவு ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலத்தையே அதிகம் வற்புறுத்தியது) அதன் பண்புகளையும் பிரச்சினைகளையும் எடுத்துணர்த்தக் கூடிய ஒரு புதிய இலக்கிய வடிவம் தேவைப்பட்டது. சிறுக்கை இப் பணியை ஒரளவே செய்தது. முழுமையான பார்வையை நாவலால் மாத்திரமே கொடுக்கக் கூடிய தாகவிருந்தது. இப் புதிய வகுப்பினர் தமிழக வரலாற்றில் முன் எக் காலத்தும் காணப்படாத சமூக அசைவியக்கங் கொண் டோராய், மதம் விதி க்கு ம் பாரம்பரியத் தலைகளிலிருந்து விடுபட்டோராய், அவற்றுக்காகப் புதியதொரு மதத்தையே மேற்கொள்ளும் தயங்காதோராய்க் காணப்பட்டனர்; (வேத

நாயகம்பிளை சிறில்தவரே) இப்புதிய குழநிலையில் தோன்றுகின்ற இலக்கியம் இந்த நிதரி சன் உண்மைகளுக்கு அமைதி காணும் வகையில் வாழ் கீகையை, வாழ்க்கை நிலைமைகளை விளக்கவேண்டியிருந்தது;

எழுத்தறிவுடன் வந்த அச்சுச் சாதனம், அச்சுச் சாதனத்துடன் வந்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் இத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான சாதனங்களாக அமைந்தன. இச் சாதனங்கள் புதிய வாசகரீகளைத் தோற்றுவித்தன.

மேன்டுக் கல்வியும், அச்சுக்கல்வி வழியாலும், ஆட்சியாலும் தொடர்பாலும் வந்த மேன்டுப் பண்பாட்டுப் பரிசுசயமும் புதிய அறக் கோட்பாடுகளையும் சமூகப் பெறுமானங்களையும் இப் புதிய நடுத்தர வர்க்கத்தினிடையே பரப்பின்; சமத்துவம் (ஆண் பெண் சமத்துவம், சாதிச் சமத்துவம் எனப் பல) கதந்திரம் ஆதிய கோட்பாடுகளை உரைக்கலாகக் கொண்டு தமது வாழ்க்கை முறைகளைப் பரிசீலனை செய்யும் முயற்சி— சமூக யதார்த்தத்தைக் கண்டறிந்து கொள்ளும் வேட்கை— இயல்பாக எழுந்தது. இந்தப் புதிய சமூக யதார்த்த நோக்கின் காரணமாக பெண்ணின் நிலைப்பற்றிய வாழ்க்கை ஆய்வுகள் தோன்றின. கமலாம்பாள் சரித்திரத்தை இப்பின்னணியிலேயே நோக்கல் வேண்டும்;

தமிழ் நாவல் வியாப்தியடையத் தொடங்கிய காலத்தில் சுதந்திர இயக்கமும் முன் னேறத் தொடங்குகின்றதைக் காணலாம், சமத்துவக் கோட்பாடு சமூக யதார்த்தத்துக்கு இடமளித்த அதே வேளையில், சுதந்திரம் எனும் கோட்பாடு இந்தியப் பண்பாட்டம் சங்களை

நிலைபேறுடையவாக நிறுவும் வெட்டகையினையும் தொடக்கி விடுகின்றது. இந்தியப் பணபாட்டு வியப்பு சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முக்கிய அமிசங்கள் களில் ஒன்றாகும். சமூகயதார்த்தம் சுட்டிய இழிநிலை சுதந்திர வெட்கை வழி யாக வந்த நாட்டபிமானம் நிலை நிறுத்த விரும்பிய பாரம்பரிய மும், வாழ்க்கை நோக்கினை, வாழ்க்கை ஆய்வினை வெகுவாகப் பாதித்தன. குடும்பத்தின் புனிதம் தனிமனிதனின் போராட்டங்கள் என்ற இரண்டையும் சுதந்திரப் போராட்டம் தந்த இன்னெனுரு சமூக அறம் கொன்று — தியாகம் (இது 'நீறவு' எனும் பாரம்பரியக் கோட்பாட்டின் சமூகத் தொழிற் பாடாகும்) இனைக்க முறப்பட்டனர். வெங்கடரமணியின் முருகன் ஒரு உழவன், கல்கியின் தியாக்குமி ஆகிய நாவல்களில் இப் பண்ணைத் துல்லியமாகக் காணலாம்;

ஆங்கில ஆட்சி வழிவந்த பொருளியல் மாற்றங்களிலும் பார்க்க நிர்வாக மாற்றங்களே இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஆரம்ப காலத்தில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அவ்வாட்சியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கடேச நடுத்தர வர்க்கத்தினரே பொருளாதார உரவுகளிற் பெருமாற்றத்தை ஏற்படுத்தி னர். மேற்கு நாடுகளிற் தோன்றிய கைத்தொழில் முதலாளித் துவம் போன்று அக்காலத்தில் இந்தியா, இலங்கையிலும் முற்று முழுதான முதலாளித்துவ அமைப்புத் தோன்றவில்லை. இங்கு அம் முதலாளித்துவத் துக்கு உதவுவிவகையில் அமைந்த கொலோனியலிசப் பொருளாதாரமே நிறுவப்பட்டது. இதனால் பழையதன் சிறைவினாடே பலம் மிக்க புதியதொரு பொரு

ளாதார அமைப்பு நிறுவப்பட வில்லை. எனவே வாழ்க்கை மாற்றம் பாரம்பரியத்துடன் முரண்பட்டவழியே முக்கிய மாயிற்று. இந்தியா இலங்கையிற் காணப்பட்டது நிலமானிய அமைப்பின் சேரழிவேயாகும். ஆட்சி முறையையால் பாரம்பரிய நிலமானிய முறையை எல்லா மட்டங்களிலும் படிப்படியாகச் சிறையத் தொடங்கிறு. இதனைச் சமூக நிலைப் படுத்திக் கூறினால் குடும்பம் எனும் நிறுவனத்தின் அழிபாட்டையே இது குறிப்பதாக அமைந்தது. இதனால் ஏற்பட்ட சமூக உறவு மாற்றங்கள் பாரம்பரிய சமூக அமைப்பினையே மாற்றியமைப்பதாக அமைந்தன. இந்த உறவுப் பிறழ்வே தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் அதிகம் ஆராயப்பட்டுள்ளதென்னாம். ராஜம் ஜயர் நடேச சாஸ்திரி முதல் க. நா. சுப்பிரமணியன் தி. ஜானகிராமன் வரவு குடும்பநிறுவன உடைவேதமிழ் நாவலில் பெரிதும் எடுத்துக் கூறப்பட்ட வாழ்க்கைச் சித்திரமாகக் காணப்படுகின்றது. இது காவிய அமைதியிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட நாடும். இவ்வாறுப் பிறழ்வினைச் செல்கிறும் போகுது பெண்வளர் நிலையை முறையைப்படுத்தி கூறுகின்ற நாவல்களே ஈச்சிக்கான சன்னதானமுடையனவாக அமைந்தன. என்பது உண்மையாகும். பாரம்பரியப் பணபாட்டின் தொடர்ச்சி முறிவைச் சித்திரிக்கக் குடும்பம் எனும் சமூக நிறுவனத்தின் அச்சாணியான பெண் (தாய், மனைவி, தமக்கை, தங்கை) முதன்மை நிலைப்பட்டது ஆச்சரியமன்று. மேனுட்டுச் சமூக அறத்தாக்கங்கள் காரணமாக முதன் முதலீர் கவனத்தை ஈர்த்தது இந்திய சமூகத்தில் பெண்ணின் நிலை இயலாகும்;

வேதநாயகம்பிள்ளை பெண் கல்வி
பற்றி ஒரு நூலே எழுதியுள்ளார்.

சுற்றுத்தாழ் 1940-ம் தசாப்
தத்தின் பின்னர் தோன்றிய
நாவல்களில், நகர் மயப்படுத்
தல், நவீனமயப்படுத்தலாகிய
பிரச்சினைகள் இடம் பெறுவதைக்
காணலாம். இங்கும் புதிய நகர்,
நவீனச் சூழ்நிலைகளில் பாரம்
பரிய மரபு உறவுகள் போற்றப்
பட முடியாமை அவ் வாழ்க்கை
முறைகளின் சிறப்பமிசமாகக்
காணப்பட்டன. நகர் மயப்
படுத்தல் நவீன மயப்படுத்தல்
ஆயியலை காரணமாகத் தோன்றும்
இத்தியைப் பெற்றிருப்பு
வாழ்க்கை முறை அடிப்படையில்
மரபுகளை சமூகப் பெறுமானங்களை
ஊகவாவது போற்ற விரும்பும்
ஒரு சமூதாயத்தில் ஏற்படுத்தும்
பிரச்சினைகளைத் தமிழ் நாவல்
தனது பொருளாகக் கொள்ளத்
தலைப்பட்டது. ஜெயகாந்தனின்
நாவல்கள் இவ் வாழ்க்கையின்
யதாரித்தமான ஆய்வுகளேயா
கும் மேனாட்டு முறை அறிவை
யும் சமூக நடைமுறைகளையும்
அறிந்து கொண்டவர்கள், பாரம்
பரிய வாழ்க்கை முறையுடன்
இத்தியைந்து வாழ்முடியாத
சமூக நிலையையும், என்னத்
துணியையும் இவரது நாவல்கள்
சித்தரிக்கின்றன. “பாரிஸ்-க
குப் போ”, “கோகிலா என்ன
செய்துவிட்டாள்”, “ஒரு மனி
தனி, ஒரு வீடு ஒரு உலகம்”
ஆயிய நாவல்கள் சமூக ஒத்தி
யைபை வெறுத்த பாத்திரங்களின்
வாழ்க்கைப் போராட்டமே? ஒரு மனிதன், ஒரு வீடு,
ஒரு உலகம் என்ற தலைப்பை
மாற்றி உலகத்தை முதலிலும்
குடும்பத்தை நடுவிலும், மனிதனை
இறுதியிலும் வைத்தால்
இத்தியைபின்மைக்கான வாழ்க்கைத்
தத்துவம் துவியமாகி விடும். ஜெயகாந்தனின் இன்றைய
வாழ்க்கை நோக்கு

அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை;
இந்திரா பார்த்தசாரதியின்
ஆக்கங்களையும் இக்கண்
கொண்டே நோக்கல் வேண்டும்.
பொது ஒத்தியைபற்ற வாழ்க்கைக்
கைக் கோட்பாடுகளைச் சித்தி
ரிக்கும் இந்திரா பார்த்தசார
திக்கு இருப்புவாதம் தத்துவ
நிலையில் கவரச்சியுடையதாயிருத்தல் ஆச்சரியமன்று;

நிலமாணியச் சிதைவு, நகர்
மயப்படுத்தல் ஆயியவற்றினடியாக
தோன்றிய முழுமையுடைய சமூக இயக்கம் தொழிலாளர், விவசாயிகளின் வர்க்கக்
ஊர்வு வளர்ச்சியேயாகும்.
தமிழ் வாசகர் வட்டத்துள்
பெரிதும் வராத இக் கூட்டத்
தினரின் இயக்க உணர்வுத்
தோற்றம், அதனால் ஏற்படும்
வாழ்க்கை மாற்றங்கள் ஆயினை
வற்றை அரசியற் சித்தாந்தரீதியில் அதுதாபமுடையவர்கள்
சித்திரிக்கத் தொடங்கினர். வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் இத்துறை
பற்றிய கவனத்தையும் ஆர்வத்
தையும் அதிகரித்தன; இயக்க
வியல் முரண்றுவாத அடிப்ப
டையில் இப் பிரச்சினையை
அணுகி ஆராய்ந்துள்ள நாவல்
கள் இலங்கையிலும், இந்தியா
விலும் தோன்றியுள்ளன. இவற்றுட் பெரும்பானங்களை
சம்பவக் காலைகளாகவேயுள்ளன
வெனும் உண்மையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவே வேண்டும்.

இவ்வாரூபத் தானே தமிழ்
நாவல் சகல மட்டத் தமிழ்
மக்களும் வாழ்க்கை நிலையை,
சிறப்பாகப் பாரம்பரிய மரபு
நிலையிலிருந்து பிறழ்ந்து செல்லும், வாழ்க்கை நிலையை அப்
பிறழ்ச்சியினாடே தோன்றும்
புதிய சமூதாய சக்திகளை எடுத்து
கூட்டியுள்ளது என்னலாம்.
இச் சித்திரிப்பின் வெற்றித்
தோல்லி பற்றிய ஆய்வு தனித்

தனி ஆசிரியர் பற்றிய ஆய்வு மூலம் நிறுவப்பட வேண்டிய வொன்றை நெறியும். பொதுப் படையாகக் கூறும் பொழுது இவையாவும் சம்பவ நாவல் களாக அன்றேல் பாத்திரநாவல் களாகவே காணப்படுகின்றன. மாறிவரும், மாறியுள்ள வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பதன் மூலம் வாழ்க்கை பற்றிய பெரும்படியான தரிசன நோக்கைத் தருகின்ற நாவல்கள் தமிழில் மிகக் குறைவே என்பதனை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவே வேண்டும்.

இவ்வாறு கூறும் பொழுது கருத்து நாவல்களை எழுதியவராகக் கருதப்படும் மு. வரதராசன் பற்றி ஒரு குறிப்பினை கூறுதல் அத்தியாவசியமாகும். வரதராசனின் நாவல்களில் வரும் முக்கிய பாத்திரம் உறவுப் பிறழ்வின் அல்லது உறவுமாற்றத்தின் தாக்கத்தை உணர்ச்சி அநுபவ அடிப்படையில் பெற்றுக் கொள்ள து அறிவு பூர்வமான நிலையில் வைத்து விளங்கிக் கொள்ள முனைப்பவராகவே காணப்படுகின்றன: ஆனால் அந்த அறிவு, புதிய நியாயங்களைக் காட்டி பழைமையை நிலை நிறுத்த வேவட்டகை கொள்ளுள்ள ஓர் அறத்துயமை வாதத்தையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பாலியல் அடிப்படையில் வாழ்க்கையை விளக்கிக் கொள்ளும் தத்துவ நோக்கும் தமிழ் நாவலில் புலப்படாதுவிடப்பட வில்லை. ரகுநாதனின் கண்ணிகா, பொருத்தமான உதாரணமாக வாம:

இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது இருபதாம் நூற்றுண்டுத் தமிழ் வாழ்க்கையின் சகல அமிசங்களும் நேரிடையாகவும் மனறமுகமாகவும் தெரிய வந்துள்ளன என்பது உண்மைதான்.

ஆலை தனியொரு நாவலாசிரியர்து தத்துவத்தை அறிவதற்கு அவனது நாவலையே திறவுகொலாகக் கொள்ள வேண்டிய அளவுக்குத் திறமை மிக்க தத்துவ ஆசிரியர்கள் எவரும் தமிழ்நாவலாசிரியராய் இதுவரை அமையவில்லை. அத்தகைய வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைக் கொண்ட நாவலும் தமிழில் இன்னும் தோற்றவுமில்லை.

6

மேல் கூறப்பட்டவை ‘காத்திரமான’ நாவல்கள் நாவலாசிரியர்கள் பற்றிய மேலோட்டமான நோக்காகும். ஆனால் இவற்றையோ, இவர்களையோ மாத்திரம் உரைகள்லாகக் கொண்டு நாவல்கள் காட்டும் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தையும் அத்தத்துவ நோக்கு அல்லது நோக்குகள் வாசகர்களைக் கவரும் அல்லது பாதிக்கும் விதத்தினையும் அறிந்து கொண்டு விடமுடியாது. இலக்கியம் வெளுச்சனத் தொடர்புச் சாதனமாக மாறிவிட்டபின் இலக்கியத்தின் இப்பணி பிரதானமாக நாவல் மூலமாகவே தொழிற்படுகின்றது எனும் உண்மையை நாம் மனத்திருத்துதல் வேண்டும்: எனவே இலக்கிய அந்தஸ்துடையனவும் சனரஞ்சகமானவையுமான நாவல்கள் பற்றி, சிறப்பாக அத்தகைய நாவல்களின் வாழ்க்கை விளக்கப் பேதம் பற்றி அறிவது அத்தியாவசியமாகின்றது.

நாவலாசிரியன், யதார்த்தம் எலும் இலக்கியப் பண்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்ட முனை திறுன். அந்த வாழ்க்கை விளக்கத்தை வாசகன் ஏதோ ஒரு வகையிற் கிரகித்துக் கொள்கிறுன்: அக்கிரகிப்பு வாசகனது

சொந்த வாழ்க்கை விளக்கத் துக்கு உதவுகின்றது: உதவல் வேண்டும்.

அப்படியாயின் சனரஞ்ச நாவல்கள் காட்டும் வாழ்க்கை விளக்கம் எத்தகையது? அவற் றின் சனரஞ்சகப் பண்பு எதனால் ஏற்படுகின்றது என்கின்ற பிரச்சினைகள் ஆய்வுக்குரியனவா கின்றன.

இப்பிரச்சினைகளை ஆராய் வதற்கும் களமாகவுள்ள ஒரு முக்கிய சமூகவியல் அமிசத்தினை நோக்குதல் வேண்டும்.

வாசகன் என்போல் யார்? இவக்கியச் சனரஞ்சக அமைப்பை விரும்பும் வாசகன் வாசகி யார்? அவன்து | அவன்து தேவைகள் யாவை? அவர்கள்து விருப்பு வெறுப்புக்கள் இயல்பானவையா? அன்றேல் தினிக்கப்பட்ட வையா? இவக்கியப் பிரசரத் துக்கும் வாசக ருசிக்குமுள்ள தொடர்பு யாது? சனரஞ்சக நாவல்கள் எவ்வாறு பிரசரமா கின்றன? என்பன போன்ற இவக்கியத்தின் சமூகவியற் பிரச்சினைகளை எடுத்து ஆராயவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதுவே தனியொரு கட்டுரைப் பொருளாக அமையத் தக்கதா னமையால் விரிவான ஆய்வினை விடுத்து. யாவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சில உண்மைகளை நோக்குவோம்.

சமூக யதார் தத்தின் தரக்கரிதியான முடிபுகளை நேரிடையாக எதிர்நோக்கி, எடுத்துக் கூறப்படும் சமூக யதார்த்த உண்மையை அடித்தளமாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நோக்கை யும் வாழ்க்கை முறையையும் மாற்றியமைக்கத் தக்க பொருளா தார சமத்துவத்தினையும் அரசியற் சமத்துவத்தினையும்

கொண்டவையன்று இலங்கை யும் இந்தியாவும். இந்நாடு களிலே பொருளியலைப்புப் புதிய அறிவியல் ஆக்கவியல் வளர்ச்சிகளை அதற்கேற்ற முறையிலேயே அமைத்துக் கொள்கின்றது. இதனால் எழுத்தறிவும் வள்ளி கப் பொருளாதாரத்துக்கான மூலதனமாக அமைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. மேலும் எழுத்தறிவு இலக்கியத்துவமையில் ஒய்வு நேரப் பயன்பாட்டுக்கானதாக்கப்படுகின்றது. இதற்குப் பிரசர அமைப்புக்கள் மாத்திரமல்லாது பிரசரங்களின் பொருளும் ஒய்வு நேரத் தேவைகளுக்கு வாய்ப்பானதாக்கப் படுகின்றது. எனவே சனரஞ்சக வாசிப்பு இவக்கியம் என்ற அழுத்தமான அந்தஸ்துடன் பரிமாறப்படுகின்றது.

ததை வழிப்பட்ட இலக்கிய வடிவமான நாவல் இக் காரணங்களாற் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றது. பென் வாசகர்கள் இச்சமூக — இலக்கியச் சக்தி களின் முழுத் தாக்கத்துக்கும் ஆட்படுத்தப் படுகின்றார்கள்: ஆள்களைப் பொறுத்தவரையில் பொழுதுபோக்கு வாசகர்களாக மாத்திரம் இருக்க மறுப்பவர்களுக்கு உயர் இவக்கியக் கருத்துக்கள் என்ற போர்வையில் பூரண சமூக யதார்த்த விளக்கத்துக்கு இடையூறு செய்யும் அறவாதங்கள் பழைமை வாதங்கள் புதிய முறையில் வற்புறுத்தப் படுகின்றன.

ஆனால் நாவலோ யதார்த்தத்தையே அடிப்படைப் பண்பாகக் கொண்டது.

இந்த முரண்பட்ட நிலைமையைச் சமன் செய்வது எப்படியின் வாழ்க்கையை, வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தை உள்ளது

உள்ளவாறே ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவகையில் நாவல் இலக்கியம் அமைக்கப்படலாம்.

அல்லது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை சமூகப் பொதுவான பிரச்சினைகளாகக் காட்டாது வெறும் தனிமனிதப் பிரச்சினைகளாகக் காட்டலாம்.

இவற்றைவிட இன்னுமொரு சாதுரியமான வழி வகையும் கையாளப் படலாம். அதாவது சமூக யதார்த்தத்தைக் காட்டுவது போன்று காட்டிவிட்டு பிரச்சினைகளைத் தனி மனிதப் பிரச்சினைகளாக மாத்திரம் சித்திரிக்கலாம். பாத்திரவாரிப்படுபாத்திரங்களின் சமூக உறவு நிரணயம் ஆதியன மூலம் இவை சாதிக்கப்பெறலாம்.

இந்தப் பின்னணியிலேயே அகிலன், நா. பார்த்தசாரதி, செங்கை ஆழியான் போன்ற ஞாரை மதிப்பிடல் வேண்டும். இவர்களது நாவல்கள் இலக்கிய அந்தஸ்துக்குரியன என்பது மறுக்கப்பட முடியாத உண்மை. ஆனால் இவை இவர்களது ஆக்கங்கள் நாவலின் வரன்முறையான வளர்ச்சி ஆய்வில் முக்கிய இடம் பெறுது போவதற்கான காரணங்களை ஆராயவேண்டும். இவர்கள் சமூகப் பொதுவான பாத்திரங்களை உருவாக்குவதாகவே என்னுகின்றனர்: களமும் சமூகப் பொதுவானதே. ஆனால் இப்பாத்திரங்களின் பரஸ்பர உறவுகளும், இயங்குமுறைமைகளும் சமூக வளர்ச்சி நெறியை - அது எந்தக் கருத்தை மதிப்படி வரும் வளர்ச்சி நெறியெனினும் சரி காட்டுகின்றனவர் என்பதை ஆராய்தல் வேண்டும். சமூகப் பொதுவான பிரச்சினைகளையும் பாத்திரங்களையும் கொண்ட இவர்கள் து

நாவல்களினிறுதியில் மேற்கீளமும் சமூகப் பொதுவான தத்துவம் யாது? சமூகப் பொதுவான பிரச்சினைகளை ஆராய்வது மாத்திரம் முக்கியமல்ல; அந்த ஆய்வின் முடிவு யாது? ஆய்வின் முடிவு ஒன்றுசெய்யப்படுமேல் பாத்திரங்களின் இயக்கமும் ஊறுடையதாகவே அமைந்து விடும். இத்தகைய நாவலாசிரியர்கள் கூறும் வாழ்க்கைத் தத்துவம், அவர்தம் நாவல்களின் முன்னுரைகளிற் காணப்படுவது போன்று தெளிவாக, நாவல்களிற் காணப்படுவதில்லையோ. தனது தத்துவத் தெளிவத்தனது ஆக்கத்திலே தெளிவுபடுத்த முடியாத ஒருவரைத்தலைசிறந்த எழுத்தாளன் எனக்கொள்ளமுடியுமா?

யதார்த்தம் எனும் கோட்பாட்டைச் செப்பமாகக் கையாணம் நாவலாசிரியன் தன்னை அறியாமலே, (தனது கருத்துக்கு ஏற்றுதோ ஏற்றுகில்லையோ) வாழ்க்கையின் செல்நெறியைக் காட்டிவிடுவான். ரோல்ஸ்ரோய் பற்றி வெளிண் கூறியதை இங்கு மனங்கொள்ள வேண்டும்.

இதன் மறுமுனையாகவும் இன்னேரு முக்கிய தவறு ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. தனது வாழ்க்கைச் சித்தாந்தத்தைப் பாத்திரங்களின் இயல்பான வளர்ச்சிக்குள் அமைத்துக் காட்டாது: பாத்திரங்கள் மேல் அவற்றைத் தினித்துவிடும் ஆகிரியர்களுக்குள்ளனர். சோஷிலியதார்த்தம் பின்டப் பிரமாணமான பிரசாரமாக சில நாவல்களில் முகிழ்ப்பதற்கு இதுவே காரணமாகும்.

அகிலன், நா. பார்த்தசாரதி போன்றேர் நாவல் மூலம்

சமுக யதாரித்தத்தினைப் பூரண மாக நிறுவுமுடியாது போவ தற்கு இன்னென்று காரணமும் உண்டு. இத்தகையோரின் நாவல்கள் பெரும்பாலும் சுஞ் சிகைகளில் தொடர்க்கடைகளாகப் பிரசரிக்கப் படுகின்றன. அவ்வாறு பிரசரிக்கப்படும் பொழுது கடைத் தொடர்க்கியே — சம்பவத்தொடர்களே— முக்கியமாகின்றன. இதனால் பாத்திர இயக்கம், சிறப்பாகப் பாத்திரங்களின் அந்தராங்க உணர்ச்சிச் சித்திரிப்பு பூரணத் துவம் பெறுது. நாவலை முழுமையாக எழுதி அதன் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் இருக்க மாகவும் யதாரித்தத் தொடர்புடையதாகவும் ஆக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படுகின்றது. தொடர்க்கடைகள் எல்லாமே நாவல்களைவும் அவை தொடர்ந்து வரும் கடைகளே. தொடர்க்கடைகளில் வாழ்க்கைத் தத்துவ விளக்கத்துக்குப் பாத்திரங்களின் கூற்றுக்களாகச் சில ‘பொன் மொழிகளை’ உதிர்க்க வேண்டிய தேவை இதனாலேயே ஏற்படுகின்றது.

மேலுமொரு நிலைமை ஏற்படலாம். பிரசர நிறுவனங்கள் நாவலின் பொருளமைத்தையைத் தணிக்கை செய்யலாம். இலங்கையில் ஒரு நிறுவனம் இதைச் செய்து வருகின்றது. தமிழகத் தில் தினமணிக்கதிரில் இப்பிரசர சினை ஏற்பட்டது. இலக்கியத் தின் அரசியற் சாஸ்யகள் இவை.

யதாரித்தத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும் முற்கிகளும் ஏற்படுகின்றன. அப்பைப் பெண்களின் வாழ்க்கை என்ற தலைப்பில் பெண்கள் கற்பிழுந்த கடை

கள் கூறப்படுவதை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

தமிழில் வெளிவரும் மல்வு விலையுடைய மரிம நாவல்களையும் நோக்குதல் வேண்டும். தமிழகத்தில் நிலவும் வாழ்க்கை முறையின்மையாக மாத்திரம் தோன்றிய துப்பறியும் நாவல் இதுவரை எழுதப்படவில்லை என்பதைத் துணிவுடன் கூறலாம்.

எனவே சனரஞ்சக மட்டத் தில் நாவல் காட்டும் வாழ்க்கைத் தத்துவம் பலவேறு காரணிகளால் மயக்கமுடையதாக கப்படுகின்றது.

7

தமிழ் நாவலில் வாழ்க்கைத் தத்துவம் புலப்படும் முறைமை பற்றி நிலையில், குறுநாவல் என்னும் இலக்கிய உபவடிவம் பற்றிய ஒரு தெளிவு ஏற்படல் அவசியமாகும். சிறுகடை பற்றிய எனது நாவல் குறுநாவல், சிறுகடைக்கும் நாவலுக்குமுள்ள பாலம் போன்ற ஒரு வடிவம் என்ற கருத்தைச் சூறியுள்ளேன். இங்கு வாழ்க்கைச் சித்திரிப்பு அமைப்பில், இவ்வபவடிவத்தின் பயன்பாடு யாது என்பதை அறிந்து கொள்ளுதல் நலமாகும். பூரண நாவலாகவோ, சிறுகடையாகவோ கொள்ள முடியாத புனைகடைகளை ஒரு முறைப்புக்கடை என்பது இரசிய நாவலிலக்கிய வளர்ச்சி குறுநாவலின் இலக்கியப் பயன்பாட்டை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இரசிய மொழியில் குறுநாவல்கள் பொவெஸ் எனக் குறிப்பிடப்படும். வாழ்க்கையின் பரிமாணங்கள் விரிந்து செல்லச் செல்லச், பூரணமான நாவல் மூலம்

(அதாவது பூரணமான மனித உறவுத் தொடர்களை சித்திரிப் பதன் மூலம்) வாழ்க்கையிலுள்ள தேடலைக் காட்ட முனைவதிலும் பார்க்க 0,000, 40,000 அமைந்ததாய், கதாநாயகன்து அறிவார்ந்த அகத் தேடலை, அவனை முக்கிய மையமாகக் கொண்டு விளக்க முனைவது நல்ல இலக்கிய முயற்சியாக அமைகிறது எனப் பிரபல விமர்சகர் குஸ்தெற்சோவ் கூறுகிறார். பொவெல்துக்களில் கதாநாயகன்து மனைநிலைப்பட்ட சித்தரிப்பே முக்கியமாக அமைந்துள்ளதென்பர். குறுநாவலை, 'நாவலின் ஒரு அத்தியாயம்' என்று கூறுவொருமூர்.

ஆயினும், தமிழில் குறுநாவல் என்பது சம்பாக் கோவைப் பிடியிலிருந்து முற்றி விடுபடாதிருப்பு வெளிப்படை. குறுநாவலில் பாத்திரங்கள் குறைவெனினும், முக்கிய பாத்திரத்தின் மனைநிலையை ஆழமாக ஆராயும் வழக்கு இன்னும் நன்கு தொன்றவில்லை

என்று கூறவேண்டும். இன்றைய நிலையில், சஞ்சிகைகளில் வெளியீட்டு வசதிக்காக நாவற் கருக்கங்களும், சுருக்கப்பட்ட நாவல்களுமே குறுநாவல்களாக வெளியீட்டிப் படுகின்றன எனக் கூறத் தொன்றுகின்றது.

நாவல் உலகப் பொதுவான இலக்கிய வடிவம். எனவே நாவலாசிரியர்கள் அதன் உலகப் பொதுவான வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்வது ஒவ்வொரு எழுத்தாளருக்குமுள்ள பொறுப்பாகும்; நாவல் மொழி பெயர்ப்புக்கள் தமிழ் நாவல் ஆசிரியர்களுக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன. ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக்களிலும் பார்க்க மலையாளம், கன்னடம் போன்ற அயல் மொழி நாவல்களின் மொழி பெயர்ப்புக்கள் தமிழ் நாவல் ஆசிரியர்கள் தமது இலக்கியக்களத்தை நன்கு விளக்க கொள்ள உதவியுள்ளவென்னாம்.

(முற்றும்)

தெருங்கி வரவேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி தெரிந்த நன்பர்கள் தெரியாத சுவைஞர்களுக்கு மல்லிகையை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். அவர்களை அதற்கு நெருக்கப்படுத்த வேண்டும்.

மல்லிகையின் போராட்டமே இலக்கிய வேள்வியாகும். இந்த வேள்வியில் தங்களையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் ஆன்குச் சந்தாவாக ரூபா 12/ஜி உடன் அனுப்பி உதவலாம்.

சமாந்தரங்கள்

முருக்ஷபதி

புன்பெல்லாம் திபாவளி
என்றால் எங்கள் வீடு அமர்க்
களப்படும்; விழுந்து விழுந்து
வேலைசெய்து அம்மாவுக்கும்
காலும் கையும் உணந்துவிடும்.
இந்த வருஷம் அம்மாவுக்கு
நல்ல ஓய்வுதான்; மருமகள் தலை
யில் வேலைகளைக் கட்டிவிட்டு நிம்
மதியாக உலாவித்திரிகிறார்கள்.

‘முத்ததுகள் எல்லாம் கலியாண்த்தைக் கட்டி பேரனும்,
பேர்த்தியுமா நந்து நான் கொஞ்ச வந்ததுகள். நீ என்ன டாண்டா..... கலியாணமே
வேணும் வேணும் என்டு தூரத் தூர ஒடுக்கூய். ஏண்டா நானும் உன் கலியாணத்தை கண குளி ரப் பார்த்திட்டு, உன் பிள்ளையும் கொஞ்சிக் கொள்ளக் கூடாதா...? அதுகளையும் பாத் திட்டன் என்டா அதே போதும். அந்தச் சந்தோஷத்தோடயே காசி, ராமேஸ்வரம் என்ற போயிடுவன்; எண்ட ராசா..... பொரியன்றை பார்த்து வைச்சி ருக்கிற பொண்ணை கட்டேண்டா.

முக்கும், முழியுமா நல்லாத தானே இருக்கா. உணக்கு நல் லாப் பொருந்துது. அம்மன் கோயில் குருக்கள் குறிப்பும் பாத்துச் சொல்லிவிட்டார்— அம்மாவின் தினசரி தொண் தொணப்பு முற்றே இல்லாமல் தொடர்ந்தது.

நான் வேலைக்குப் போகும் வேளை, சாப்பாட்டுப் பார்சலைத் தந்து விடும்பொழுது, ‘எத்தனை நாளைக்குத்தான் உணக்கு சோறு கட்டித் தந்து கொண்டிருக்கப் போற்றனா..... பெரியன் னை பாத்த இடம.....’ மாலை வீடு திரும்பியதும் அடுத்த ‘லெக்சர்’ ஆரம்பமாகும். அம்மாவின் நச் சரிப்பு பொறுக்க முடியாமல் ‘சரி’ என்று தலையாட்டி பெரியன்னு பார்த்திருந்த இடத் திலே சம்பந்தம் வைத்து அவள் கழுத்தில் மூன்று முடிச்சு போட்டு விட்டேன்:

அம்மன் கோயிலில்தான் திருமணம். அதுகூட அவள் வேண்டுகோளாம்! முன் பேரநேர்த்தி வைத்திருந்தாளாம் ‘நேர்த்தி’ என்றவுடன், எனக்கு வந்து வாய்க்கப்போவது ‘சுத்த கர்நாடக’ மாகத்தான் இருக்கும் என்று உணர்ந்து கொண்டேன்;

நேற்று காலையிலேயே ‘கண்டிஷன்’ போட்டுவிட்டாள். மூன்று நான்கு நாட்களுக்கு முச்சுக் காட்டக் கூடாதென்று.

‘ஜிப்பசி அமாவாசை... நான் உபவாசம் இருப்பன் மீன், இறங்கி எண்டு எதுவும் கொண்டாரக் கூடாது’— இது அவள் ஆணை.

எனக்கு இது தலைத் திபாவளி! அம்மாதான் போன கிழமை சொன்னாள். பெரியன்னை எண்ணையும் இவளையும் தன் வீட்டிற்கு அழைத்திருந்தார் விருந்துக்கு: அவள் வீட்டிலிருந்தும்

அழைப்பு வந்தது. இரண்டு அழைப்புகளும் அவளால் நிராகரிக்கப்பட்டன! ஐப்பசியாம்... அமாவாசையாம்... உபவாசமாம்..... சுத்த பயித்தியகாரத்தனம்,

‘சுத்தி... கட்டாயம் விரதம் இருக்கத்தான் வேணுமா...?’ அம்மா சொன்னாங்கு.... இது எங்கட தலைத் தீபாவளி என்டு. பெரியண்ணூவும் கூப்பிட்டிருக்கிறார். உண்டவீட்டில இருந்தும் ‘கோல்’ வந்திருக்கு. நீ என்ன டான்டா..... எங்கயும் போக வேணும் வீட்டிலயே இருப்போம் என்டு சொல்றாம்’

‘நான் சொல்றன் என்டு கோவிக்காதீங்க. இந்த விரதம் எனக்கு எண்டா நினைச்சீங்க. அது உங்களுக்கும் சேத்துத்தான். பிலீஸ்... டோன்ட்... டிஸ்டார்ப் மை ஸிபாஸ்டிங், இந்த விஷயத்தில் நான் பிழவாதமாத்தான் இருப்பன்று’

‘இதில் எல்லரம் எனக்கு நம்பிக்கை இல்ல’

‘உங்களுக்கு நம் பிக்கை இல்ல என்டதுக்காக நானும் நம்பிக்கை இல்லாதவளா இருக்கனுமா? இந்த விவகாரத்தில் நான்... நான்தான்.... நீங்க... நீங்கதான்’

அக்னி சாட்சி, அருந்ததி சாட்சி என்டு குருக்கள் மந்திரம் ஒதி எங்களை இனைச்சுக் கிட்டார். ‘கருடல் ஓருயிர்’ என்டு வந்த வனெல்லாம் வாழ்த்திட்டுப் போயிட்டானுகள்..... இவள் சொல்லுள் நான் நான்தான் நீ நீதான் என்று.

‘சுத்தி... நீ என் விருப்பத் துக்கு மாருகப் பேசுறைய். முந்தி யெல்லாம் எங்கட வீட்டில தீபாவளி எண்டா ஆடும், கோழி யும் அறுபடும். சொந்தக்காரங்களும், ஃபீரண்ட்ஸாமா வீடு

நிரம்பி வழியும். இந்த வருஷம் அதெல்லாம் நடக்காது போல இருக்கே. ரியலி போரிங் நோ’

‘உங்கட பேச்சுத் தான் போரிங்கா இருக்கு. எத்தனை தடவை இப்படி பேசிட்டங்க. ரெண்டு, முனு நாளைக்கு எனக்காகப் பொறுக்கக் கூடாதா? நீங்கதான் முந்தி ஒருக்காச் சொல்லி இருக்கிறீர்களே, மற்ற வங்கட நம்பிக்கையையும், சுதந் திரத்தையும் மதிக்கிற பண்புள்ள வன்தான் நான் — என்டு’

முதலிரவின் பிற்பகுதி மயக்கத்தில் நான் பிதற்றியைத் தீவள் ஞாபகப்படுத்துகிறோ. போதையில் கிடந்த எனது ஆண்மை எவ்வளவு அச்டுதுத் தனமாய்த்தான் பிதற்றியிருக்கிறது என்பதை இப்போது உணருகிறேன். புது அனுபவத் தின் உற்சாகமோ, இல்லை சோர்வோ என்னை அப்படிப் பேச வைத்திருக்கலாம்.

‘மாயி இந்த வருஷமும் கௌரி நோன்பு தீபாவளி சமயத்திலயே வந்திட்டுது. போன வருஷம் எங்கட வீட்டில் விரதம் இருந்தன். இந்த வருஷம் இங்க இருப்பன் என்டு கனவில் யும் நினைக்கயில்லை’ சமையலறையிலிருந்து அவள் அம்மாவுடன் பேசவது எனக்குக் கேட்கிறது.

‘இவள் என்ன கனவைக் கண்டால்தான் எனக்கென்ன; கண்டறியாத விரதமும், நோன்பும். அம்ம தான் மொச்சிக் கொள்ள வேணும். சாமியாராய் போகவெண்டியவள் எனக்கு பென்டாட்டியா வந்து சேர்ந்திட்டாள்’ எனக்குள் எண்ணம் பட்டருகிறது. கையைக் காலை நீட்டி கண்டிக்கலாம் என்றால் அவளைப் பாதுகாக்கவென்று அவளுடன் பிறந்த மாருத புன்னைக் கவசமாக இருக்கிறது. என் பலவீனமாயும், அவள்

பலமாகவும் இருப்பது அவள்
சிந்தும் புன்னகைதான்!

மாலையில் கோயிலுக்குப்
போக என்னை அழைத்தான்.

‘உண்ணுடைய வாத்தியங்
கனுக்குத் தாளம் போட உன்
மாயிதான் சரி. என்னை வீடு.
நான் படம் பார்க்கப் போகப்
போறன். படம் பார்ப்பதென்
டால் வா என்னேடு. குட்ஷோ.
இன்றைக்கு வாஸ்ட் டே.
வாரியா.....?’

‘ஐயய்ய’ இது அவள்:
‘என்ன ஐயய்ய’

‘என்பா... கோவிக்கிறீங்கி
நீங்க வருவீங்க என்டுதான்
நம்பிக்கிட்டிருந்தன்’

‘நீதான் நம்புவியே விதம்
விதமா. தெரியாமத்தான் கேக்
கிறன், இன்டைக்கு உனக்கு
என்ன நடந்தது?’. அவள் தோள்
களைப் பிடித்து ஒரு உலுக்கு
உலுக்கிக் கேட்டேன். இப்படி
நான் கேட்டவுடன் அவள்
வாயைப் பொத்திக் கொண்டு
குழங்கிக் குழங்கிக் கிறித்தான்.
அவள் சிரிப்பு எனக்கு ஏரிச்ச
ஹாட்டியது. என் வயிற்றெரிச்
சல் என் முகத்தில் படிவதை
உணர்ந்த அவள் தன் சிரிப்பை
அடக்கிக் கொண்டாள். ‘விடிய
விடிய இராமாயணம் விடிஞ்சா
இராமன் சீதைக்கு என்ன முறை
என்டு ஒரு அசடு கேட்டானும்’

‘அப்ப நான் அசடா.....?’
அவள் சொல்லாமல் சொல்கி
ருளோ! அவள் தொடர்ந்தான்,
‘இன்டைக்கு கெளரி நோன்பு.
அதாவது இந்த நோன்பு பென்
கனுக்கு. சின்ன வயலில் இருந்தே
இந்த நோன்பு இருக்கிறன். இவ்
வளவு காலமும் நான் விரதம்
இருந்ததுக்கு இப்ப பலன் பெற்
றன். இந்த வருஷம் அந்தப்
பலனை முழுமையா அனுபவிக்
கிறன்’

‘என்ன பலன்... நி என்ன
சொல்றா?’

‘அது நீங்கதான்...’ என்று
சொல்லிவிட்டு என்னைத் திரும்
பியே பார்க்காமல் கோயிலுக்
ஙூப் போனாள் அவள். வியப்பு
டன், அவள் செல்வதை பார்த்த
துக் கொண்டு நின்றேன்.

அவள் எனக்காகக் காத்தி
ருப்பாள் என்று நான் நினைக்க
வில்லை: கணவன் வரும் வரை
காத்திருந்து சாப்பிடும் வழக்
கத்தை பழக்கமாக்கிக் கொள்ளும்
மனைவிகளைக் கான்பது
அரிதாகி வரும் இக் காலகட்ட
தட்தில் என் மனைவியைப்பற்றி
எனக்கு பெருமையாய் இருக்கிறது.
படம் முடிந்து திரும்ப
இரவு ஒன்பத்தரை மனியும்
கடந்து விட்டது. வழியில் சில
‘அரட்டை’ களின் தரிசனங்கள்
பல நிமிடங்களை விழுங்கி
விட்டது.

சாப்பாடு எனக்கு மட்டும்
தான். வெறும் பால் மட்டும்
தான் அவள் ஆகாரம்: தீபா
வளிக்கென்று தயாரிக்கப்பட்ட
பலகார பட்சணங்கள் விதம்
விதமாயிருந்தது! அதில் எதை
யாவது வாயில் வைத்து ருசி
பார்த்திருப்பாளா? வீரதம்
என்ற பெயரில் வெறும் பாலை
மட்டும் குடித்துவிட்டு இருக்கிறேன்: காலை, பகல் இரண்டு
இரண்டு வேளையும் பட்டினி.
இரவு பால் மட்டும். ஏற்கனவே
ஆன் ஒல்லி. இந்த லட்சனத்
தில் விரதங்களுக்கும் குறைவே
இல்லை!

நான் கட்டிலில் ஏறிப்
படுத்து விட்டேன்: சமயலறை
முன் ஹோல் எல்லாம் கதவ
டைத்துவிட்டு வந்த அவள், நேட்
பல்ப் சுவிட்டிசைத் தட்டி
விட்டு கீழே நிலத்தில் பாய்
வீரித் து படுத்து விட்டாள்.
அவள் செயல் எனக்கு வியப்பா

விருந்தது. சிறி து நேரத்தில் கொட்டாவி அவள் பக்கமிருந்து வந்தது. கையை ஊன்றி எழுந்து அவளைப் பார்த்தேன். ஆழந்த உறக்கத்துடன் அவள் சங்கமித் திருப்பதைக் காண்திரேன். காலையில் வீடு முழுவதும் கழுவினாள். பகல் — அடுப்படி நிறைய அவனுக்காக வைத்திருந்தது. மாலை கோயிலுக்கு விழயம். பாவம் அச்தியில்புறண்டிட்டாள். நூங்கட்டும். நான் திரும்பிப் படுக்கிறேன். பகலில் நன்றாகத் தூங்கி எழுந்த எங்கு இரவில் தூக்கம் வர பின்வாங்குகிறது. சத்தியின் நினைவு வருகின்றது. என்னை அசடாக நினைத்திருக்கிறோள். இவள்தான் பெரிய அசடு, படு பிறபோக்குவாதி எனக்கு மனைவியா வந்திருப்பதை நினைத்தால் சிரிப்பதா அழுவதா? திரும்பி அவளைப் பார்க்கிறேன்.

கொழுந்துப் பச்சை நிறக் கொரைப் பாயில் சலன்மே இன்றிக் கிடக்கும் அவளை உற்றுப் பார்க்கிறேன். ஒரு குழந்தையின் கள்ளமற்ற செழுமையான முகம். நீண்டு கிடக்கும் இடக்கரத்தில் ரவிக்கையின் கை விளிம்பின் கீழே தெரியும் அது... ஒ... புது நால், பழையதைக் கொடுத்துவிட்டு புதிய வைத்தக்கட்டியிருக்கிறோன். பல கள் கொடுத்து இருபத்தியொரு முடிச்சு இருக்குமாம். என்றே ஒரு நாள் இவள்தான் சொன்னான். நான் இன்று பார்த்த படத்தின் நாயகியும் ஆகா.... அருமையான படப்பிரிட்டப்பு. நடிப்பு இல்லை... இல்லை... நடிப்பு இல்லை... ரியல்... உன்னமை.... பச்சைக் கம்பளம்போல் இருந்த அப்பகும்புல் தரையில் அவள் இருந்த கோலம்... நாயகன் குதிரையிலிருந்து இறங்கி அவள் அருகே வருகிறோன். அவள் முகம்... அவள் முகம்... குழல்... வெள்ளோக்காரன். வெள்ளோக்காரன்.

காரன்தான்: எவ்வளவு தத்துப்பா படம் எடுக்கிறேன். ம... அங்க புல் தரை. இங்கேயோ... பச்சைக் கோரைப்பாய்.

பொறுமை என்பது என்னப் பொறுத்தளவில் நீடித்த விவகாரம் அல்ல. அவள் அருகில் — இறங்கி வந்த நான் சரி ந்து சாய்கிறேன். அவள் விடும் மூச்ச என் நெஞ்சை ஊடுருவிப் பாய்கிறதே: அவள் கூந்தலைக்கோதிவிடுகிறேன். பார்த்த படமே என் சிந்த ஜையில் நிறைந்து உடலுள் பரவி வாய் உலர்ந்துவிட்டது. அவள் திடுக்கிட்டு எழுந்தாள். கண்ணைக்கசக்கிக் கொண்டு நிற்கும் அவள்..... பார்க்கப் பரிதாப மாயிருக்கிறது.

‘நீங்க சுத்த மோசம்.....’ சின்னங்கத் தொடங்கிய அவள், பாயையும் தலையண்ணையும் சுருட்டி எடுத்துக் கொண்டு அம்மா படுத்திருக்கும் அறையை நோக்கிப் போய்விட்டாள். மீண்டும் திரும்பி வந்து சொன்னான்; ‘இன்டைக்கு வீரதம் என்டு தெரியாதா? எல்லாத்துக்கும் இன்னும் ஒரு நாள் பொறுக்க வேண்டும்’ “படார்” என கதவை இழுத்து முடிவிட்டு அவள் போய்விட்டாள்.

தூரத்தே ‘பவர் செட்’ ரயிலின் குவல் சண்மொக்க கேட்கிறது. ஆம்..... எங்கள் ஊருக்கு கொழும்பில் இருந்து வரும் கடைசிரயில் அது. அது நாளைக் காலை கொழும்பை நோக்கித் திரும்பிப் போகும். அம்..... தண்டவாளத்தின் மீது தான் அது போகும். தண்டவாளங்கள் இரண்டும் இனைவுதில்லை. அது இரண்டும் இனையாமல் இருப்பதால்தானே சூயில் சீராகப் போகிறது. நான் எழுந்து கட்டிலில் ஏறிப் படுக்கின்றேன்.

காவி அங்கியில்

இரத்தக் கறை

சிவா சுப்பிரமணியம்

இந்தியாவில் இடம்பெற்ற ஆட்சிமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து அவசரகாலச் சட்டம் நீக்கப் பட்டு விட்டது. இதனால், அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் தடை செய்யப் பட்டிருந்த ஸ்தாபனங்கள் சுதந்திரமாக இயங்க முடியும். அவ்வாறு தடை செய்யப் பட்டிருந்த ஸ்தாபனங்களுள் ஒன்றுன் ‘ஆனந்த மார்க்கம்’ பற்றியதே இக் கட்டுரை.

ஆனந்த மார்க்க அடியார் கள் இனி இந்தியாவின் பிரதான நகரங்களில் சர்வ சுதந்திரமாக நடமாடத் தொடங்குவார்கள். காவி அங்கி தரித்து மீசை, தாடி, சடாமுடியுடன் காட்சியளிக்கும் அடியார்களைப் பார்க்கும் போதும், ‘ஆனந்த மார்க்கம்’ என்ற அழகான பெயரை உச்சரிக்கும் போதும், அது தடை செய்யப்பட்டதில் நியாயம் இல்லை என்றும், பதினெட்டு அடியார்களைக் கொலை செய்த தற்காக ஆனந்த மூர்த்தியும் பிரதம நீதியரசர் ஏ. என். ரேஸை 1973 மார்ச் மாதத் தில் கொலை செய்ய முயன்ற தற்காக இரண்டு அடியார்களும் சிறைத்தண்டனை அனுபவிப்பது அந்தியானது என்றும் நினைக்கத் தோன்றும்;

ஆனந்த மா கத்தைப் பற்றிச் சரியாக அந்து கொள்ள வேண்டுமானால் அதைப் பற்றிப் பூரணமாகத் தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது.

தோற்றுமும் நோக்கமும்

1975-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதலாந் திகதி ஜெபல் யூர் புகையிரத இலாகாவின் 338-வது இலக்க குவாட்டர் லில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. அதுவே ஆனந்த மார்க்கத்தின் அங்குரார்ப்பணக் கூட்டம். அக் கூட்டத்திலேயே ஆனந்த மார்க்கம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டு கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தவரான பி. ஆர். சர்க்கார் என்பவர் தலைவராகவும் பி. கே. சட்டர்ஜி பொதுக் காரியதரிசியாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பி. ஆர். சர்க்காரின் பெயர் ‘ஆனந்த மூர்த்தி’ என மாற்றப் பெற்றது.

யார் இந்த ஆனந்தமூர்த்தி?

ஆனந்தமூர்த்தியின் நிலைப் பெயர் பிரபாத் மருசன் சர்க்கார். ஆரம்பத்தில் பத்திரிகைத் துறையில் முயன்ற தோல்வி கண்ட்டதைத் தொடர்ந்து ஜெபல்

மூர் புகையிரத வேலைத்தலத்தில் ஒரு குமாஸ்தாவாகக் சேர்ந்தார். அப்போதே, ஆனந்தமார்க்கம் பற்றிய திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுவிட்டன. பி. ஆர். சர் க்காரீன் 'இளமைக்கால சம்பவங்கள்' என்ற பெயரில் சில கட்டுக்கதைகள் கெட்டித் தனமாக இக்காலத்தில் 'உலாவ' விடப்பட்டன. தான் இறைவனின் அவதாரம் என்றும், மகாபாரதக் கண்ணனும் தானும் ஒரு வரே என்றும் ஆனந்தமார்க்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பின் தன்னைப் பற்றி ஆனந்தமூர்த்தி வெளிப்படையாகச் சொல்லிய வற்றை மக்கள் நம்புவதற்கு 'இளமைக் காலச் சம்பவங்கள்' என்ற இக் கட்டுக் கதைகளும் ஒரு காரணமாகும். அவற்றை ஒன்றிறங்கைப் பார்ப்போம்.

ஒரு நாள் இமயமலைக் காட்டில் வேட்டையாடச் சென்ற ஒரு வேட்டைக்காரன் ஒரு புளிமலை உச்சியை நோக்கி பிகவும் வேகமாக ஓடுவதைக் கண்டானும். அப் புளியின் முதுகில் மூன்று வயதுப் பாலகன் ஒரு வள் ஒரு வித அச்சமுமினி அமர்ந்திருந்தானும். சர்க்காரே தான் அப்பாலகனும்.

சர்க்கார் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது ஒருநாள் பெரிய புயல் வீசியதாம். புயல் சர்க்காரைத் தூக்கிச் சென்று கங்கைக் கரையில் போட்டதாம். அங்கே சிவபெருமான் நேரில் தோன்றி சிவமந்திரங்களை அவனுடைய மூளைக்குள் புகுத்தி வராம்.

துன்பத்தின் சாயலே படியாத — ஆனந்தம் பொங்கி வழியும் ஒரு தர்மராச்சியம் அமைப்பதுதான் ஆனந்தமார்க்கத்தின் கொள்கை எனப் பிரகடனப் படுத்தப் பட்டது. இத் தர்மராச்சியத்தில் ஆன்டவணி சீர்சாங்கம் நடைபெறும் என்

ரும் இறைவனின் அவதாரமாகிய ஒருவர் ஆட்சித் தலைவராக இருப்பார் என்றும் கூறப்பட்டது.

இக் கொள்கைப் பிரகடனமும் மக்கள் மத்தியில் ஏற்கனவே பரப்பப்பட்ட கட்டுக்கடைக்கதைகள் கொடும் பொருளாதார நெருக்கடியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் பாரம்பரியமான ஆண்மீகப் பிடிப்புள்ளவர்களுமான சாதாரண மக்களை ஆனந்தமார்க்கத்தின் பால் கவரி நிதியுத்தன.

வளர்ச்சி

ஆனந்தமார்க்கத்தில் அங்கத்தவர்கள் என்றும் அடியார்கள் என்றும் இரு பிரிவினர் உண்டு. ஆனந்தமார்க்கத்தின் தர்மராச்சியத்தில் நம்பிக்கையுள்ள அனைவரும் அங்கத்தவர்களாகவதற்குக் கண்டிப்பான் கட்டுப்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். காவி உடை தரிக்க வேண்டும். தாடி, மீசை, சடாமுடி வளர்க்க வேண்டும். ஆனந்தமார்க்கத்தின் முழுநெர உழைப்பாளராக இருக்க வேண்டும். இயக்கத்துக்காக உயிரையும் அர்ப்பணிப்பதாகச் சபதம் எடுக்க வேண்டும்:

ஆரம்பத்தில் ஆன அடியார்களே சேர்க்கப் பட்டனர். காலப்போக்கில் பெண் அடியார்களும் சேர்ந்து கொண்டனர்.

ஆனந்தமார்க்கம் நாளுக்கு நான் பரந்த இயக்கமாக வளர்த்தொடங்கியது: சமுதாயத்தின் உயர் மட்டத்தில் வாழும் பளர் — அரசாங்க அதிகாரிகள், தொழில்திபர்கள், வகைவிக்கள் — ஆனந்தமார்க்கத்தின் அங்கத்தவர்களாகினர். ஆனால், இந்தவர்களைத்துச் சேர்ந்தவர்கள் அடியார்களாகவதற்கு முன்வரவில்லை. பெரும்பாலும் மத்தியத்துக்காக வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்

கள் அடியார்களாகவும் மேட்டுக் குடி வாசிகள் அங்கத்தவர்களாக இருக்கும் நிலைமையே நிலவியது.

பாசிஸப் போக்கு

ஆனந்த மார்க்கத்தில் நம் பிக்கைவைப்பவர்களின் தொகை அதிகரிக்க அதன் நடவடிக்கை களும் அதிகரித்தன. பல பாட சாலைகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. பிரதான நகரங்களில் கிளைக் காரியாலயங்கள் திறக்கப்பட்டன. அதே நேரத்தில் ஆனந்த மூர்த்தியின் சுயரூபமும் வெளிப் படத் தொடங்கியது.

சமகால அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஆனந்த மார்க்கம் வெளிப்படையாகவே பங்கெடுக்கத் தொடங்கியது. பிறபோக்கு அரசியல் தலைவர்களுக்கும் ஆனந்தமூர்த்திக்கும் இடையேயுள்ள கருத்தொருமைப்பாடு தெளிவாகத் தெரிந்தது. வானும் கோடரியும் கொடுக்கப்பட்டன. இறைவனின் புகழ் பாடவேண்டிய அடியார்களுக்குக் கொலைப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இப்புதிய போக்கை திஹர் திமிரென் காணுமல் போயினார். அவ்வாறு காணுமல் போன அடியார்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர் என்பதும் அக் கொலைகளைச் செய்த தற்காக ஆனந்தமூர்த்தி சிறைத் தண்டனை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதும் இப்போது எல்லோருக்கும் தெரிந்த செய்திகள்.

ஆனந்த மார்க்கம் ஒரு பாசிஸப் பியக்கமாக உருவெடுக்கத் தொடங்கியதும் பலர் அதை விட்டு விலகினார். ஆரம்பகாலம் தொட்டு பொதுக் காரியத்திசொக் கிருந்த பி. கே. சட்டர்ஜி ‘ஆனந்தமூர்த்தி ஒரு பாசிஸப் கொடியவன்’ என்க கூறிவிட்டு 1965-இல் ஆனந்த மார்க்கத்திலிருந்து வெளியேறினார்.

ஷங்கராச்சாரியார் எச்சரிக்கை

ஆனந்த பியக்கமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆனந்த மார்க்கம் அரசியலில் நேரடியாகக் கலந்து கொள்ளத் தொடங்கியதோடு அதன் அடியார்கள் பயங்கரவாதிகளாகவும் கொலைகாரராகவும் நடந்து கொண்டார்கள்; இதனால் மதத் தலைவர்களிடமிருந்து பலத்த எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. மத அனுஷ்டான முறைகளுக்கு முற்றிலும் மராரூன் வகையில் ஆனந்த மார்க்கம் நடந்து வருவதாக அவர்கள் குற்றஞ்சு காட்டினர்.

‘ஆனந்த மார்க்கம் போன்ற இயக்கங்களையிட்டு மக்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும்’ எனப்பூரி சங்கராச்சாரியார் 02-11-1965-இல் ‘ஆர்யவாட்’ என்ற பட்டால் தினசரிமூலம் மக்களை எச்சரித்தார்.

மணிவி வெளியேற்றம்

ஆனந்தமூர்த்தியின் மணிவியான திருமதி உமா சர்க்கார் 1971-ம் ஆண்டு தனது பண்ணிரண்டு வயது மகனுடன் ஆனந்த மார்க்கத்திலிருந்து வெளியேறினார். அப்போது அவர் தனது கணவன் மீது சுமத்திய குற்றச்சாட்டுக்கள் மிகவும் பாரதூரமானவை. அடியார்களுக்குக் கொலை செய்யும் முறைகளைக் கற்றுக் கொடுப்பதாகவும், விலகிச் சென்றவர்களைக் கொலை செய்வதாகவும், 1970-இல் மாத்திரம் 36 அடியார்களை ஆனந்தமூர்த்தி கொலை செய்வித்ததாகவும், இளம் ஆண் அடியார்களுடன் ஆனந்தமூர்த்தி பாலியல் உறவு வைத்துக்கொள்வதைத் தான் நேரில் கண்டதாகவும் இவர்களுக்கு ஆனந்தமூர்த்தி இக்குற்றச்சாட்டுகளை மறுத்துரைக்கவில்லை. பதிலாக, உமா சர்க்காரை ஆனந்த மார்க்கம் வெளியேறினார்.

கத்தின் எதிரியாகப் பிரகடனப் படுத்தினான்.

உமா சர்க்காரின் வெளி யேற்றத்தைத் தொடர்ந்து வங்காள அடியார்கள் எதிர்க் குரல் எழுப்பினர். ஆனந்த மார்க்கம் நடத்தி வந்த பாடசாலைகளுக்குப் போட்டியாக வேறு பாடசாலைகள் ஆரம்பித்தனர். இந்த எதிர்ப்பு இயக்கத்தை முன்வின்று நடத்திய அடியார்கள் ஆனந்தமூர்த்தியின் கொலைக்கரங்களிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை. ஜபேஸ்வரானந், மிருத்துஞ்ச யானந், சுபானந். சஸ் மிதானந், ஆகிய அடியார்கள் கொலை செய்யப் பட்டனர்.

இக் கொலைகள் வங்காளத்தைச் சேர்ந்த அடியார்களை ஆத்திரமடையச் செய்தன. பல அடியார்கள் சேர்ந்து 1971 ஒக்டோபர் முதலாந் திகதி உமா சர்க்காரின் தலைமையில் ஒரு பகிரங்கக் கூட்டம் நடத்தினர். ஆனந்தமூர்த்திக்கு எதிராக அனைத்து அடியார்களும் அணிதிரளவேண்டும் என்ற கோரிக்கை அக் கூட்டத்தில் விடுகப்பட்டது. கூட்டம் முடிந்ததும் உமா சர்க்கார் தன்னுடைய மகனையும் அழைத்துக் கொண்டு ஆனந்தமூர்த்தியின் கொலைக்கரங்களிலிருந்து தப்பிப்பதற்காகத் தலைமறைவு வாழ்க்கைக்குச் சென்றார். அதன் பின் அவரைப் பற்றிய செய்தி எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

அந்தியத் தொடர்பு

ஆனந்த மார்க்கத்தின் நடவடிக்கைகள் இந்தியாவிற்குள் மட்டும் கட்டுப்பட்டிருக்கவில்லை. பல வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளும் இதற்கு இருந்தன:

தான் அமைக்கப்போகும் தர்மராச்சியத்துக்கான நிழல் மந்திரிசபை ஒன்றை ஆனந்த மூர்த்தி அமைத்திருந்தான். அதன் வெளிவிவகார அலுவல்பகுதி பல மேற்கத்தைய நாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தது.

ஆனந்த மார்க்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் சர்க்கார் பிலிப்பைன்ஸ்-குச் சென்ற போது அங்கே சி.ஐ.ஏ. ஏஜன்டாகப் பணிபுரிந்து வந்த ‘ஐரடி’ ‘சார்செல்’ என்ற பெண்ணைச் சந்தித்தான். இப் பெண் ‘மாதுரி’ என்ற பெயருடன் ஆனந்த மார்க்கத்தில் சேர்ந்து 1969 முதல் இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்தான்.

அமெரிக்க ஸ்தானிகால யத்தில் தொழில்புரிந்த ‘அலென் பேர்க்’ என்பவன் ஒரு சி.ஐ.ஏ. ஏஜன்ட் என்று ‘ஒன்லுக்கார்’ பத்திரிகை பகிரங்கமாகக் குற்றஞ்சாட்டியது. அதே அலென் பேர்க் தான் ஆனந்த மார்க்கத்தின் அரசியல் ஆலோசகர் என்று 06-05-1973-ந் திகதிய ‘பெட்ரியட்’ பத்திரிகை ஆதார பூர்வமாகச் செய்தி வெளியிட்டது.

இந்தியாவுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் பிறபோக்குவாதி களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த ஆனந்த மார்க்கத்தின் ‘ஆன்மீகத் தலைவன்’ ஆனந்தமூர்த்தி கொலைக்குற்றத் துக்காகச் சிறையில் இருக்கின்றன: ஆலை, அவனது அடியார்கள் சுதந்திரமாக நடமாடுகின்றார்கள். எத்தனை காலி உடைகளில் இரத்தகறை படியும் என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்;

சமீதிரா ராபுத்த

மாப்பிள் லை

தமிழில்

மு. கணகராஜன்

சு சி லா வதி க்கு ஒன்று மறந்தே போய்விட்டது: யாரிட மாவது கொஞ்சம் பால் மாவாங்கி வைப்பது; முதல் முதலாக வீட்டிற்கு வரும் மில்ட னுக்கு கருப்பட்டியுடன் வெறும் தேவையா கொடுப்பது? எச் வின் வீட்டிலென்றால் லக்ஸிப்பரே இருக்கும். அவர்களின் சின்ன மகனுக்குக் கொடுப்பது அது தானே, முன்ன் வாங்கியது கமனு வீட்டில், யசபால வந்த போது;

'ஏன், சு சி லா வதி யைப் பார்க்க யாரும் வந்திருக்கிறார்களா? லக்ஸிப்பரே தேடுகிறீர்களே?' என்று சுமானு அன்று சீலாவதியிடமே கேட்டாள். இன்று அவளிடம் மீண்டும் கேட்க முடியாது. எல்லாரும் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போவது மட்டும்தான்: எத்தனை பேர் வந்து போய்விட்டார்கள்! கண்டதும் சிரித்துப் பேசி அறிமுகானவர்கள், உண்மையில் எத்தனைபேர்? வீட்டிற்கு வரும்வரை எல்லாருமே கல்லாண்திற்குச் சம்ம

தம்தான்: வந்து வெடிப்புக் கண்ட சுவர்கள் நாலையும் கண்டதும் அவர்களின் பாசம்' காதல் எல்லாம் எங்கே ஒடுக்கிறதோ சீலாவதிக்கே புரியவில் லை; வீட்டை மட்டுமே பார்த்து எடைபோட்டு கல்யாணம் முடிக்க வரும் மாப்பிள்ளைகள், யசபாலவும் வீட்டிற்கு வரும் வரை இதோ, இப்பவே கட்டுகிறேன் என்றல்லவா இருந்தான்.

அக்காமானரக் கொடுக்கும் போது இவ்வளவு சிரமம் இருந்ததில்லை, பெரியக்காவின் அவர் — அத்தான் சுகதங் அத்தான் — சுகதங் அத்தான் — அவவைக் கூட்டிப்போனது அவரின் இல்லத்துக்கு; பெரியக்காவுக்கு இப்போ பிழையில்லை. வயல் செய்துகொண்டு திருப்பதியோடு தான் இருக்கிறார்கள். சுகதங் அத்தான் வீட்டைப் பார்க்கவுமில்லை, சிதனம் கேட்கவுமில்லை;

சின்னக்காவின் கல்யாணம் நடந்தது சியதோரில் தாத்தாவின் மூலம். சிதனம் கக்க கொடுத்தது இருந்த ஒரேயொரு வயல் துண்டைத்தான். கல்யாணம் முடித்ததற்கென்ன நந்தாவதி பெரும்பாலும் இருப்பது அவர்களின் வீட்டிலேயேதான். அவவுக்கும் சீலாவதி வீட்டோடேயே இருப்பதுதான் தலையிடிடும்;

சீலாவதிக்கும் கல்யாணம் முடித்துப் போக ஆசைதான். மங்கல சீதம், மந்திரங்கள். கல்யாண கலாட்டாக்கள், திருமண ஆடைகள், மணமேடை, கல்யாணச் சாப்பாடு, மனமகன்.....

ஆனால் — மனமகன் எங்கே? சீலாவதிக்குச் சிதனம் இல்லை; சீலாவதி சித்தியடைந்த பரீட்சைகளோதுமில்லை; சீலாவதி வீட்டுக் கூரையில் ஒடுக்களில்லை; அதனால் சீலாவதிக்கு மாப்பிள்ளையுமில்லை!

ஆலூம் அவருக்கு நெசவுடிக்கத் தெரியும். தோன் எலும் புகள் துருத்தும்வரை நெசவுடிக்கத் தெரியும். காலை முதல் இரவு வரை நெசவுடிக்கத் தெரியும். நெசவுடிக்கப் போகும் போதுதான்மில்டனைசந்தித்தாள்

ரோட்டில் எதற்கு விண்கூத்துகள். செய்வது எதுவானும் அம்மா, அப்பாவிடம் கேட்டுச் செய்யவேண்டாமா? அதனால்தான் சீலாவதி மில்டனை வீட்டிற்கழைத்து அம்மா, அப்பாவிடம் கதைக்கச் சொன்னாள்.

‘எசுவின் அக்கா, மா கொஞ்சம் வாங்கத்தான் வந்தேன், பிறகு திருப்பித் தாறன்’

‘மாவா? என்ன மா?’

‘லக்ஸ்ப்ரெ கொஞ்சம், கோபிக்காதிர்கள் எசுவின் அக்கா.....’

‘லக்ஸ்ப்ரேயா? சின்னவுக்கு இன்னும் இரண்டு நேரத்திற்கு கூட இல்லை..... சரி சரி இரு கொஞ்சம் தாறன்’ கீழே கிடந்த கடதாசித் துண்டை எடுத்து, உடுத்திருந்த கம்பாயத்தில் ‘துடைத்துவிட்டு, சிறிது வக்ஸ்ப்ரேயைக் கொட்டி கொடுக்கும்போதே எசுவின்:

‘சீலாவதி ஏதாவது பேசுக்காலா?’ என்று காதோடு கேட்டாள்.

மாப்பொட்டலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சீலாவதி ஓடியது மில்டன் வந்திருப்பானே என்ற அங்கலாய்ப்பில், அப்பா சாக்குக் கட்டிலில் சாய்ந்திருக்கிறார். அம்மா அடிக்கடி பாதையைப் பார்க்கிறார்.

‘மத்தியான சாப்பாட்டிற்கும் அந்தப் பெடியன் இருக்குமா சீலா?’

‘தெரியாதம்மா’

‘ரெண்டு சன்டு அரிசி மட்டும்தானே இருக்கு; மத்தியானம் நின்றால் என்ன செய்வதோ தெரியவில்லை; ஒரு கருவாட்டுத் துண்டுகூட் இல்லையே’

மில்டன் வரும்போது பதி ஹூரு மணிக்கும் மேலாகி விட்டது. இனிச் சோறு கொடுக்காமல் அனுப்பவே ஏலாது. சீலாவதிக்கு சம்பளம் கிடைக்கிற நாளானாலும் ஏதாவது செய்யலாம். காலையிலேயே வந்திருந்தால் தேத்தன்னியுடன் மட்டுமே சமாளித்திருக்கலாம்.

சீலாவதியீன் வரவேற்புடன் மில்டன் கிழிந்துபோன, தள்ளாடுகின்ற கதிரையில் அமர்ந்தபடி சுற்றிலும் பார்த்தான். சுசிலாவதி கடன்க்ஸ்ப்ரே கலந்து தேனீர் தயாரித்து வந்தான். அதன் வாசத்தில் சீலாவே எச்சில் விழுங்கிக்கொண்டாள். மில்டன் மிதப்படுத்திய தேனீரை அவள் களவாகக் குடித்தாள். ஒரு மிடறுகூட இருக்கவில்லை.

‘சிக்கிரம் போக வேணும் சீலா, ஒரு முக்கிய அலுவலிருக்கு’ என்றால் மில்டன். பெண் பார்க்க வருபவருக்கேயுரித்தான் பிருதானே அது! சீலாவதிக்கு அவன்போவதில் விருப்பம்தான், சாப்பாடு கொடுக்கக் கஷ்டப்படத் தேவையில்லையே. ஆனாலும் போகச் சொல்வதெப்படி?

‘இல்லை மில்டன், மத்தியானம் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போங்களேன். சாப்பாடும் தயாராகி விட்டது, இருங்க சிக்கிரம் வந்துவிடுறன்’

அவளின் வேண்டுகோளை மில்டனுக்கும் தட்டமுடியவில்லை.

மில்டன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது சீலாவதியீன் கையைப் பற்றினான்டு அவருள்

மின்சாரம் பாய்ந்தது. நெசவுக் குப் போகும்போது அவன்மீது அவன் தெளித்த காதல்பார்வை 'வாழ்ந்தால் உன்னேடுதான்' என்ற அவனது இருநாள் கிசு கிசுப்பு எல்லாம் அவனுக்கு நிழலாடின. புதுமணப் பெண்ணின் இல்லறம் விகிதத்து எதிரில்.

'கசிலா..?' சின்னக்காவின் குரல் கேட்டு அவன் தூக்கி வீசப்பட்டவன் போலானுள்.

இன்ன க்கா கள்ளுவிட்டாவோ தெரியவில்லை. என்ன வாலூறும் அவர்கள் கட்டிக் கொள்ளப் போகிறப்பார்கள் தானே.

சாப்பாட்டு மேசையும் அந்தச் சாக்குக் கட்டில்தான். அப்பாவும் சாப்பாட்டைப் பீங்கானில் ஏந்திவந்து தின்னையில் அமர்ந்தார்.

'தம்பி, என்ன வேலை என்று சொன்னீங்க?' அவர் விசாரித்தார்.

'ஒரு கொந்தராத்துக்காரரிட்ட வேலை செய்யிறன்'

'முதலி' இதிலெல்லாம் கவனமா இருக்க வேணும் தம்பி. சீதனம் கொடுக்க எங்களிட்ட வசதியில்ல. உங்கள் அப்பா அம்மாவுக்கும் விருப்பமானால் இதைச் செய்யலாம்'

'ம!'

மிஸ்டன் எதுவும் பேசவில்லை. சாப்பிட்டவுடனேயே அவன் போகத் தொடங்கினான். கசிலா வதியும் குசினிக்குத் திரும்பினான். அவனுக்கு இப்போது வயிற்றைக் குடைந்தது. இரண்டு கண்டு அரிசியில் என்ன மிஞ்சும்? சின்னக்கா பாஜையை எடுத்தான். கசிலாவதி தேங்காய்த் துருவி யிலமர்ந்தவாறு அம்மாவைப் பார்த்தான்.

எம். ஏ. நுஃமானின்
தாத்தாமாநும் பேர்களும்

முதலிய
5 நெடுங்கவிதைகளின் தொகுதி
வெளிவந்து விட்டது

விலை ரூபா 5-00

தொடர்பு கொள்க:

எம். ஏ. நுஃமான்
தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாண வளாகம்,
யாழ்ப்பாணம்:

'அவர் போகும்போது என்ன சொன்னார் கசிலா?' சின்னக்கா கேட்டான்:

'ஒன்றுயில்லை; அவசர வேலை என்று ஒடுரூர்'

'யசபாலவைத் தெரியுந்தானே, அவனும் இப்படித்தான் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போனான், பிறகு ஆளையே காணேங். மில்டனும் விட்டையும், சாமான் களையும் நோட்டம் விட்டதைக் கவனிச்சாயா? போறன் என்ற போக தே நீ போகவிட்டிருக்க வேணும். பாரன் பிறகு சொல்வான் அம்மா, அப்பாவுக்கு விருப்பமில்லை என்று' இப்படிச் சொல்லிக் கொங்டே சின்னக்கா 'வரட் வரட்' என்று வெறும் பாஜையைச் சுரண்டினான்.'

அகோரப் பசியினால் வார்த்தை எழாமல் பார்வையில் வல்லிபிள்ளி வந்த கசிலா வதியின் உடலெங்கும் மில்டன் தொட்டபோதுண்டான் உணர்வு அர்ந்தது சிலநிதியாக. *

சோவியத் யூனியனும் பிறமொழி இலக்கியங்களும்

‘மதிப்புள்ள எதையும் மிகச் சரியான முறையில் அர்த்தப் படுத்திக் கொள்வது அல்லது மதிப்பீடு செய்து கொள்வது’ என்பது 1975-ல் ஹெல்சின்கு மகாநாட்டின் உணர்வுகளுடன் நெருங்கிய கருத்து என்று எவ்ரும் நினைக்கக் கூடும். ஆனால் அரை நூற்றுண்டுகளுக்கு முன் னர் வெளின் கூறிய வார்த்தைகள் இவை:

சோவியத்துக்களின் பூரித்த ஆறு தசாப்தங்களாக இந்தக் கோட்பாட்டைப் பின் பற்றி வருகிறது. உருக்கு எண்ணெய் உற்பத்தியில் சோவியத் யூனியன் உலகில் முதலிடம் வகிப்பதற்கு வெகு காலத்துக்கு முன்னரே அது புத்தக வெளியீட்டுத் துறை முதலிடம் வகிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ஐப்பான் மூன்று நாடுகளும் மொத்த மாக வெளியிட்டதைக் காட்டிலும் அதிகமான பிற மொழி இலக்கியங்களை சோவியத் யூனியன் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளது. ‘உலகில் மிக அதிகமாக வாசிக்கும் மக்கள்’ என்று சோவியத் மக்கள் யுணைகோவிலே பாராட்டப் பட்டுள்ளனர்.

உலகெங்கிலும் அச்சிடப் படும் ஒவ்வொரு ஆறு வது புத்தகமும், உலக ஜனத்தொகை

யில் ஆறில் ஒருபங்கைக் கொண்டிருக்கும் சோவியத் யூனியனிலேயே அச்சிடப்படுகிறது. அங்கு நூல்களுக்குப் பெரும் கிராக்கி உள்ளதுடன், நூல்கள் உடனுக்குடன் விற்றுத். தீர்ந்தும் விடுகின்றன.

சோவியத் ரஷ்யாவில் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் தமக்கென்று பிரத்தியேகமாக நூலுக்கான களை வைத்திருப்பது ஒரு சிறப்பம்சம். சோவியத் யூனியனிலுள்ள 360,000 பொது நூல்களங்களை 20 கோடி மக்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். ‘புரட்சியின் விளைவாக புத்தகத் தாகம் இங்கு அதிகரிக்கும்’ என்ற வெளியிட்டுள்ளது வார்த்தைகள் இங்கு பிரகாசமானதோர் நிதரி சனமாகியுள்ளதை நாம் இங்கு காணகிறோம்.

மோதல்களும், குளிரும் வறுமையும் பெருந் துண்பமும் நிறைந்திருந்த ரஷ்யாவில் இன்று வளம் கொழித்த இங்கிலாந்தும் அமெரிக்காவும் நினைத்துப் பார்க்கவியலாத அளவுக்கு இலக்கியப்பணி ஆற்றப் படுகிறது. ஹேர்பட் வோல்ஸ் என்பார் 1920-ல் சோவியத் குடியரசுக்கு விழுயம் செய்த பின்னர் தாமெழுதிய ‘ரஷ்யா இன் ஷட்டோஸ்’ என்ற நூலில் மேற்குலகமக்களது அறிவியல் உணர்வு

நாத்தினால் குறைத்து வருகிறது என்று விசனிக்கிறார்.

முதலாவது உலக யுத்தம் உள்நாட்டுப் போர் (1918-19) ஆகியவற்றின் பின்னர் ஏற்பட்ட பயங்கரமான பொருளாதார சீர்கேட்டுக்கு மத்தியிலும் நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் மொழி பெயரிப்பு வேலைகளிலீடுப்பட்டார்கள்; இவர்கள் உலக இலக்கியத் துக்கான ரஷ்ய கலைக் கழகத்தின் சிறப்பானதோர் வெளியிட்டிட்டிர்காக உழைத்தார்கள். இதைக் கண்ணும் ந ஹேர்ப்பட் வோல்ஸ் வருமாறு கூறுகிறார்: ‘இதர மக்கள் கொண்டிருக்காத ஒரு அறிவு தத்தை இது புதிய ரஷ்யாவுக்கு வழங்கும்’.

இன்று நாம் காணப்பதென்ன? எமது இலக்கியங்களை மேற்குலகத்தினர் அறிந்திருப்பதைக் காட்டிலும் மேற்குலக இலக்கியத்தை நாம் அதிகமாகத் தெரிந்து வைத்துள்ளோம் என்று சோவியத் யூனியனின் வெளின் நூலக இயக்குனர் நிக்கோலாய் லிகோர்ஸ்கி தெரிவிக்கிறார். மேற்குலக மக்கள் தமது இலக்கியத்தைத் தெரிந்திருப்பதைக் காட்டிலும் அந்த இலக்கியத்தை நமது மக்கள் நன்கு தெரிந்து வைத்துள்ளனர். ஒரு மேற்குலக எழுத்தாளரது நூல் அவரது நாட்டில் வெளியிடப்படுவதைக் காட்டிலும் மிகச் சிறப்பாக சோவியத் யூனியனில் வெளியிடப் படுகிறது.

ஜாக் ஸன்டனின் நூல்கள் நமது நாட்டில் 3 கோடி 10 லட்சம் மில்லியன் பிரதிகள் வெளியாகியுள்ளன. ஹியூகோ, பால்சாக், டிக்கன்ஸ் ஆகியோரது நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் 3 1/2 கோடிப் பிரதிகளில் அச்சாகியுள்ளன. ஸோலா, எம்:

டெவய்ன் ஆகியோரது நூல்கள் 2 கோடி 10 லட்சத்துக்கும் அதிகமான பிரதிகளிலும் மாபானின் நூல்கள் 1 1/2 கோடி பிரதிகளிலும் வெளியாகியுள்ளன.

சோவியத் யூனியனின் 300 தொகுதிகளைக் கொண்ட (ஒவ்வொன்றும் 300,000 பிரதிகள்) ‘உலக இலக்கியத் தொகுப்புகள்’ வரிசையில் 110 தொகுதிகள் வெளிநாட்டு உரைநடை, கவிதைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன, உலகின் பெரும் வெளியீடுகளில் ஒன்றுக் 1965 முதல் இது இருந்து வருகிறது. 1976-ல் 10 தொகுதிகளைக் கொண்ட (ஒவ்வொன்றும் 400,000 பிரதிகள்) ‘சிறுவருக்கான உலக இலக்கியத் தொகுப்பு’ பின் முதல்ரண்டு தொகுதிகள் வெளியாக உள்ளன.

அனைத்துப் போக்குகளைக் கொண்ட எழுத்தாளர்களது நூல்களை சோவியத் யூனியன் வெளியிடுகிறது. நவீன ஜேமஸ் ஜோய்ஸ் முதல் காஃப்காவரை சோவியத் யூனியனில் வெளியிடப்படுகின்றனர். ஜெகுஸ் ப்ரெர்ச் (பிரான்ஸ்), ஜோர்ஜ் கர்ரெரா ஆண்ட்ரேட் (சுகுவேடர்) கவிதைகளும் மெட்ஜா ம்வாங்கி (கென்யா) ஹேர்மன் ரெஹஸ் (சவீட்சர் வாந்து) விலாட்சிமிர் ஸாரேவ் (பல்கேரியா) ஆகியோரது உரைநடைகளும் சோவியத் யூனியனில் உள்ள பல்வேறு மொழிகளிலும் வெளியிடப்படுகின்றன.

19-ம் நூற்றுஷட்டின் மாபெரும் ரஷ்யக் கவிஞரான அலெக்ஸாண்டர் புஷ்கின் ‘இலக்கியத் தைப் பரப்பும் புரவிகள்’ என்று மொழி பெயர்ப்பாளர்களைக் குறிப்பிடுகிறார். அவரும் ஒரு

தலைசிறந்த மொழிபெயர்ப்பானரே. ஜார் ரஷ்யாவில் மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் இருந்த போதிலும் கூட, அவர்கள் பறந்துபட்ட மக்களை இதில் சம்பந்தப்பட்டத்தவில்கூடு.

1917-ல் ரஷ்ய மக்கள் தமது சோஷலிஸப் புரட்சியை வெற்றிகராமாக்கியபோது அவர்கள் கொண்டிருந்த கலாசாரப் பிதுரார்ஜிதம் மிகவும் பின்தங்கியதாகவே இருந்தது. ஜாத்தொகையில் 73 சதவீதம் கல்வியறிவற்றவர்களையேயிருந்தனர். மத்திய ஆசியாவில் இது 94 சதவீதமாக இருந்தது. சோவியத் ஆட்சி பதனிக்கு வந்த பின்னர் கல்வியின் தாம் உயர்த்தப்பட்டது. நவீன கலாசாரம் அங்கு மலர்ந்தது.

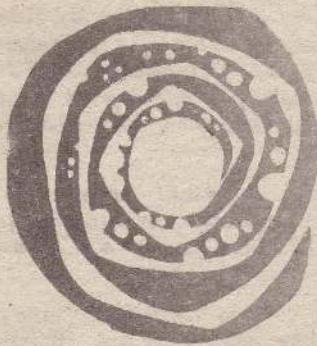
'மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் இல்லாதிருப்பின் நான் இப்போதிருக்கும் நிலையை அடைந்திருக்க மாட்டேன். அவை எனது வாசிப்பை ஆழமாக்கின. வெறியின், பேர்ஸ்ஸ், வேஷ்க்ஸ் பியர், சாதி, சர்வாங்கடீஸ், கோதே, லோண்பெலோ, விட்மன் மற்றும் இதர படைப்பாளிகளது ஆக்கங்களை வாசிக்க முடிந்தது இவைஇல்லாதிருப்பின் நானேர் எழுத்தாளங்கியிருக்க முடியாது. அவை எனது கவிதைகளுக்கிருந்த மொழித் தடையைத் தாண்டிவர வழிகாட்டின. இவ்வாறு கூறுகிறூர் பிரபல கவிஞரான ரகுல் கம்சதோவ். இவரது கவிதைகள் 23 மொழி களில் 110 தட்டைவகங்கு மேலாக 52 லட்சம் பிரதிகளில் வெளியாகியுள்ளன. சோவியத் ஆட்சியின் ஆண்டுகளில் மலர்ந்த அவார் மொழியின் இலக்கியப் பிதாமகனை கம் சதோவ் உலகெங்கும் பிரகாசிக்கிறூர்.

கம்சதோவ் கூறியதை கிர்கிசிய எழுத்தாளரான 48 வெதுடைய சிங்கில் அய்தம் தோவ் குறிப்பிடுகிறூர். இவரது ஆக்கங்கள் 50 மொழிகளில் 10 தட்டைகள் மொத்தமாக 60 லட்சம் பிரதிகளில் வெளியாகியுள்ளன. கிர்கில் மொழி கூட மூன்னர் தனக்கென ஒரு எழுத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இன்று அது சோவியத் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது. சோவியத் இலக்கிய வெளியீடுகளில் ஏற்றதாழப் பாதி 100 மொத்தமாக மொழிகளிலிருந்து வந்த ஆக்கங்களரும்.

சோவியத் யூனியனில் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் அனேகர் உள்ளனர். துரதிர்ஷ்ட வசமாக அமெரிக்கச் சந்தையில் சோவியத் இலக்கியம் சிடைப்பது துரப்பமாகவள்ளது என்று அமெரிக்க வெளியீட்டாளர் சங்கத்தலைவர் டவுண்சென்ட் ஹாப்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

சுல நாடுகளுடனும் அவற்றின் சமுதாய அமைப்புக்களைக் கவனத்தில் கொள்ளாது கலாசார பரிவர்த்தனைகளை விளிதித்து வரும் சோவியத் யூனியன் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் கூயாதி பத்தியத்தைக் கெளரவிப்பதுடன் உண்மையான ஒத்துழைப்பை மேற்கொண்டு வருகிறது. இது வியோனிட் பிரெஷ் நேவ் குறியதைப் போன்று, மக்களது பராஸ் பர கலாசார வளப்பாட்டிற்கும் அவர்களுக்கு மத்தியில் நம்பிக்கையைக் கட்டி யெழுப்புவதற்கும், சமாதானம் அண்டையை நல்லுறவுகள் கருத்துக்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் சேவை செய்கின்றன.

‘பொன்மணி’

பற்றிய அமிப்பிராயம்

மாஸ, நித்தியானந்தன்

எதிர்பார்த்திருந்தது அதிகம் என்பதால் ஏமாற்றமும் அதிகமாகவே இருந்தது. தரமான கலையை விரும்பும் ஆர்வலர்களுக்கு ஒரு மனவேதனையான அனுபவம்.

பொன்மணி சனத்திரனைக் கவரவில்லை என்பதை ஒருபுறம் வைப்போம். கலை, இலக்கியத் துறைகளில் பெயர் வாங்கியவர்கள் பங்கு கொண்டு வெளிவந்த இத் திரைப்படத்தின் கலைப் பெறுமானம் என்ன?

கதாபாத்திரங்கள் வசனங்களைப் பேசுக்போது உதோ அவஸ் நூத்தப்படுகிற மாதிரி..... சிலசமயம், எங்கோ தொலைவிலுள்ளவர் களோடு அல்லது காது கேட்காதவர்களோடு பேசுகிற மாதிரி..... சிலவேளை ஏனுதானே என்று..... ஏன் இப்படி? இந்தத் தன்மை மிக முக்கிய குறைபாடு. இது இலகுவில் தவிர்த்திருக்கக் கூடியதும் அல்லவா?

இத் திரைப்படத்தில் செவிவழி அனுபவம் பற்றி அக்கறையே எடுக்கப்படவில்லைப் போலத் தொன்றுகிறது.

• வசனங்களுக்கிடையே நீண்ட இடைவெளிகள், அதனாற் பரவாயில்லை. திரைப்படம் முதல்மையாக கட்டப்பலனுக்குரியதே; ஆனால் இந்த இடைவெளிகளை எந்த முக்கியத்துவமுமற்ற ‘வெறுமையான’ காட்சிகள் நிரப்பி நேரத்தை விழுங்குகிறபோது..... படம் முற்றுக்கே தளர்ந்து போகிறது.

வசன வெளிப்பாட்டின் திருப்பதியற்ற தன்மையும், புதிதாக எதுவுமின்றியே காட்சி நீண்டு இழுப்பட்டுச் செல்லும் தன்மையும் படத்தின் உற்சாகமான ஒட்டத்தை அப்படியே பாதித்துள்ளன;

சைக்கிள் ஒடுவதையே பார்த்துக் கொண்டு எவ்வளவு நேரத் துக்க இருக்க முடியும்? செந்தமிழில் சமூக சீர்திருத்த ‘வசனம்’ பாடமாக்கி ஒப்புங்கப்படுவது பெரும் செயற்கைத் தன்மை,

அருமையான பல கட்டங்கள் ஒன்று சேர்ந்திருந்தும், அர்த்தச் செறிவும் கூர்மையுமின் வசனங்கள் இருந்தும், ஒரு முகப்படுத்தப்பட்ட ஆக்க வெளிப்பாடு இல்லை. இப்படி நேர்ந்தது துர்ரதிட்டமே. தவறியமைக்கான காரணங்கள் சிக்கலானவையல்ல; மிக அடிப்படையானவை.

சீதனைக் கொடுமை திறமையாகவும், உருக்கமாகவும், சித்திரீக் கப்பட்டுள்ளனமை மறுக்க முடியாதது. ஏழைப் பெண்ணுக்கு வாழ்வு கொடுக்க முடியாத சமூகம், அவள் கட்டுக்கோப்புகளுக்கு வெளியே தன்கைகாரு வாழ்வைத் தேடுக்கொள்வதையும் அனுமதிக்க விரும் பாமல் அவளையே அழிக்க எழுகின்ற விதம் திறமையாகப் பின்னப் பட்டுள்ளன.

மணதில் ஆழப் பதியும் காட்சிகள் அனேகம், மரண ஊர் வலத்தையும், பொன்மணியின் விட்டில் நிகழும்பல சம்பவங்களையும் திருமணம் செய்துவைக்க மறுக்கும் பெரியப்பா வரும் காட்சியையும், மாதச் சீதனைத்தையும் என்றும் மறக்கமுடியாது;

கதையமைப்பு மிக இயல்பானது. இது தமிழ்த் திரைத் துறைக்கே புதிது (மிகச்சில புறநடைகளை விட.) ஆனால் இப்படி ஒரு துப்பாக்கிச் சூட்டை அமைத்த விதம் இயல்பானது தானு?

வழுமையான தென்னிந்தியப் படங்களையோ, இது வரை இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட எந்த ஒரு படத்தையுமோ பொன்மணியோடு ஒப்பிட முடியாது. 'பொன்மணி' எடுக்க முனைந்தது ஒரு துணிச்சலான புதிய திசை, நோக்கில் ஆரோக்கியமும், அர்த்தமும் உண்டு. ஆனால், கிடைத்தது எதிர்பார் தத்தில் சிறிதளவே.

படத்தொகுப்புக்கு ஏற்பட்டது பெரும் தோல்வி. இப்படம் மேலும் நன்றாகச் சூறுக்கப்படலாம். சம்பவத் தட்டுப்பாடோ என்று கேட்கவும் தோன்றுகிறது.

இல் மிக அடிப்படையான விஷயங்களில் கூடிய கவனம் செலுத்தியிருந்தால் பார்வையாளர் கூட்டத்தை நிச்சயம் இத் திரைப்படம் கவர்ந்திருக்க முடியும். ★

ஒரு ரூத்தல் தேன் சேகரிக்கத் தேனீக்மள் கிட்டத்தட்ட எண்பதாயிரம் கிலோமீட்டர் வரை மொத்தத்தில் சுற்றுவேள்கிடியுள்ளது. இது உலகத்தை இரண்டுதரம் சுற்றி வருவதற்குச் சமமாகும்.

மிக அதிகமாக நீட்டக்கூடிய உலோகம் தங்கம் தான்டு ஒரு ரூத்தல் தங்கத்தை 12 மைல் நீட்டலாம்:

உலகில் லட்சக்கணக்கானவர்களைச் சிரிக்கவைத்த வாரல் — ஹார்டியில் ஒருவரான லாரல் தன் வாழ்க்கையில் சிரித்தது கிடையாது, வாழ்நாள் முழுவதும் விவாகரத்துக்கள், வழக்குகள் என்று கஷ்டப்பட்டார்:

உலகிலே அதிகம் விற்பனையாகும் தினத்தாள் டோக்கியோவிலிருந்து வெளிவரும் 'ஆஸாய் — விம்புள்' என்ற செய்தித் தாளாகும்; இது தினசரி ஒரு கோடி பிரதிகள் விற்பனையாகிறது:

எனவே சென்னை

சந்திப்புகளும்

சர்ச்சைகளும்

4

க. கெலாசபதி

எனது இந்தியப்பிரயாணங்களின்போது முன்னர் சில தடவைகள் மைகுருக்குப் போயிருக்கிறேன். எனினும் இம்முறை அங்குச் சில தினங்கள் தங்கிவிருந்தபொழுதே கள்ளடக்கலை, இலக்கியத்தைப் பற்றியும் கன்னட எழுத்தாளர்களைப் பற்றியும் ஓரளவு அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது. பிரபல கண்ணடநாவலாசிரியரும் வீமர்சகரும் மைகுருப் பஸ்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலத் துணைப் பேராசிரியராய் இருப்பவருமான உ. ஆ. ஆனந்தமூர்த்தியுடன் தங்கிவிருக்கும் ஏற்பாட்டுடனேயே மைகுருக்குச் சென்றிருந்தோம். நண்பர் மூர்த்தியைப் பல வருடங்களாக அறிவேன். இங்கிலாந்திலே கலாநிதிப்பட்டத்திற்காக நான் பரமிங்கலம் பல்கலைக் கழகத்திலே ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்த வேண்டியில், சகமாணவராய் ஆங்கிலத் தில் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தார் அவர். ஆவருடைய மனையும் எனது மனையிடம் அக்காலம் முதல் நெறுங்கிய நட்புடைய வராய்த் தொடர்பு கொண்டு

வந்துள்ளனர்; எனவே மூர்த்தி குடும்பத்தினருடன் சில தினங்கள் தங்கியிருந்துவிட்டு வரலாம் என்று என்னியே மைகுருப் பொன்னும்,

ஆயினும் மைகுருப் போய்ச் சேர்ந்ததும் தனிப்பட்ட பயணம் 'பசிரங்க' விஜயமாக மாறவது குழந்தை ஏற்பட்டதைக் கண்டேன். மைகுருப் பல்கலைக் கழகத்திலே நிர்வாகப்பகுதியில் உயர் அதிகாரியாப் பணியிடும் திரு. வி. கி. நடராஜனும் இங்கிலாந்திலே எமக்கு நன்கு அறிமுகமானவராயிருந்தமையால் பல்கலைக்கழக விருந்தினர் இல்லம் இல்லத்திலேயே எம்மைத் தங்கவைத்து வேண்டும் உபசாரங்களையும் வசதிகளையும் ஏற்பாடு செய்தார். விருந்தினர் இல்லம் நன்பர் ஆனந்தமூர்த்தியின் வீட்டுக்கு அண்மையில் இருந்தமை எமக்குப் பெருமகிழ்ச்சியாக இருந்தது. பல்கலைக்கழகத்திலும், மூர்த்தியின் வீட்டிலும் பல கண்ணட எழுத்தாளர்களையும் வீமர்சகர்களையும் சந்தித்து அளவுள்ளும் சந்தர்ப்பங்கள் நிறையக் கிடைத்தன:

இன்னுமோரு நிதம் வும்
 இலக்கியச் சந்திப்புகளுக்கு
 உதவி செய்தது: கண்ணட முற்
 போக்கு எழுத்தாளர்கள் சிலர்
 சேர்ந்து ஒட்டுடி (தோழன்)
 என்னும் காலாண்டுச் சஞ்சிக
 கையை நடத்தி வருகின்றனர்;
 பல்கலைக்கழக ஆசிரியரும் இச்
 சஞ்சிகையுடன் நெந்து கிய
 தொடர்பு கொண்டுள்ளனர்.
 சென்ற வருடத்து இறுதி இதழ்
 'இந்திய இலக்கியங்கள்' என்ற
 பொருளில் சிறப்பு மலராக
 வெளியிடப்பட்டது. அதில்
 தமிழ் இலக்கியம் பற்றிக் கட்டு
 ரூரை எழுதுமாறு என்னைக்
 கேட்டிருந்தனர்: 'தற்காலத்
 தமிழிலக்கியத்தின் வர்க்கவேர்கள்'
 என்ற தலைப்பில் நானும்
 யாழ் வளாகத்துத் தமிழ்த்
 துறையைச் சேர்ந்த திருமதி
 தித்திரலேகா மௌனகுருவும்
 இணையாசிரியராய் எழுதிய
 கட்டுரை அம்மலரில் வெளிவந்
 திருந்த சமயத்திலேயே எனது
 விஜயம் நிகழ்ந்தது. (அக்
 கட்டுரை தமிழில் எழுதப்பெற்று
 கன்னடத்தில் மொழி
 பெயர்க்கப்பட்டது என்பது
 குறிப்பிடத்தக்கதாகும்) ஒட்டுடியில்
 வெளிவந்த கட்டுரையை
 வாசித்திருந்தமொலும் பல
 கண்ணட எழுத்தாளர்கள் என்னுடன்
 கலந்துரையாடுவதற்கு
 விரும்பி வந்தனர். கலந்துரை
 யாடல் கள் பெரும்பாலும்
 ஆண்தலமுர்த்தியின் வீட்டிலேயே நடைபெற்றன: ஆங்கிலமொழி மூலமே நாம் சம்பாவித்துக் கொண்டோம்; ஆயிரும் லெ சந்தர்ப்பங்களில் நன்பர்கள் சிலர் மொழிபெயர்ப்பாளராய்க் கடமையாற்றினர். (கண்ணட மொழி மாத்திரம் தெரிந்த இரு பெண் விமர்சகர்களுடன் 'புதுக்கவிதை' பற்றிஉரையாட நேர்ந்துது:)

ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் பொழுது கண்ணட எழுதி

துவகிற்கும், தமிழ்நாட்டு எழுத்துவகிற்கும் இரண்டொரு குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஒன்று: கண்ணட ஆக்கிலக்கியகாரர் பலர் பல்கலைக்கழகப் பின்னணியில் உடையவராய்க் காணப்படுகின்றனர். இது அவர்களின் படைப்புக்களுக்கு ஒருங்கியதமான ஆய்வரி வுத் தன்மையை அளிக்கிறது. மற்றெல்லூன்று; கண்ணட எழுத்தாளர் கூடுதலாக சமூக அரசியல் இயக்கங்களில் அக்கறைகாட்டுகின்றனர். உதாரணமாக, அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் அரசு பலரைச் சிறையில் தள்ளியபொழுது, அரசியலிக்கைகளை விடுவிப்பதற்கான இயக்கத்தில் கண்ணட எழுத்தாளர் மூன்னின்றனர். இத்தகைய சட்டுபாடுகளினால் கண்ணட எழுத்தாளர்களுக்குச் சமூகத்திலே மதிப்பும் மரியாட யும் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்றைய கண்ணடத்தின் குறிப்பிடத்தக்க முறபோக்கு எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர் டி. ஆர். நாகராஜ். 'கண்ணட இலக்கியத்தில் புதிய போக்குகள்' என்ற கட்டுரையில் அவர்பின்வருமாறு எழுதிப்பிருப்பது அவரது கண்ணடையேட்டத்தைச் சித்திரிக்கிறது:

.....பழைய அழகியல் இன்னை ரய முறபோக்கு எழுத்தாளனுக்குத் தேவையானதல்ல. ஏனென்றால் அது வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பதெயும் உணரவதை யும் எளிமைப்படுத்தி விடுகிறது. ஏழையின்பால் இரசிகமும் இருப்பவன்பால் கோபமும் மட்டும் ஏற்படுத்தும் இலக்கியம் பிரயோசனம் இல்லை. ஏனென்றால் அது சலங்கதை ஏற்படுத்துவதோடு நின்றுவிடும். இந்த நிலையை மீறிச் செயல்படும்

கட்டத்திற்கு இலக்கியம் வரவேண்டிய காலமிது, வாசகரிடம் துயரத்தையும் செயலையும் தாண்டிவிட வேண்டிய இலக்கியம் வேண்டும். அப்போதுதான் அது உண்மையான சொல்லினாலோ—மனிதாபிமான— இலக்கியமாக அமையும்; வளிமையுள்ளதாகத் திகழும், உள்நோட்கிய பார்வையும் வளி மையும் கணையின் இரண்டு முக்கியமான அம்சங்கள்.

முற்போக்கு இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மத்தியில் மட்டும் இதுபோன்ற அக்கறைகளும் ஈடுபாடுகளும் காணப்படவில்லை. எழுத்தாளரிடையே பரவலாக இப்போக்குக் காணப்படுகிறது. முற்போக்காளரிடையே இது முனைப்பாய்த் தோன்றுகிறதென்றாம். மற்ற ஒரு அமசத்தையும் அவதானிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. பொதுவாக நமது நாட்டிலுள்ள சரி, தமிழகத்திலுள்ள சரி கலைத் துறைப் பட்டதாகிகளே அதிகமாக இலக்கியத்தில் ஈடுபடுவோராயிருப்பர். ஆனால் கண்டத்திலே விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகள், வைத்தியர்கள், பொறியாளர்கள் முதலியோரும் இலக்கியத்தில் ஆழந்த அக்கறையுடையோராய் இருக்கக் கண்டேன். இவையெல்லாம் கண்ட இலக்கிய உலகம் பற்றிய சிறப்பியல்களை எமக்கு உணர்த்துவனவாய் அமைந்தன.

மைசூரில் நாம் சந்தித்த இலக்கிய வட்டங்களில் நினைவில் நிற்பது பல்கலைக்கழக விருந்தினர் இல்லத்தில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலாகும். ஒட்டுடி குழுவினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பெற்ற அக்கட்டத்திற்குச் சமார் இருபது எழுத்தாளரும் ஆய்வாளரும் வந்திருந்தனர். ஏறத்தாழ நான்கு மணி

நேரம் நடைபெற்ற அக்கட்டத்திலே பேராசிரியர்கள், அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், மாணுகர், தொழிற்சங்க வாதிகள் என ப் பலதரப்பட்டவர்கள் கலந்து கொண்டதைக் கண்டபோது மிகுந்த உற்சாகமாய் இருந்தது. இக்கூட்டத்திற்கலந்து கொள்வதற்கென்றே வெறு தொலைவிலிருந்து சிலர் வந்திருப்பதாய் அமைப்பாளர் எம்மிடம் கூறினார். கூட்டத்தின் தொடக்கத்தில் ஒட்டுடியில் வெளிவந்திருந்த எமது கட்டுரையைப் பலரும் பாராட்டினர். தமிழ் நாட்டில் எவரிட மிருந்தும் கட்டுரை பெறுமல் ஈழத்வரான எம்மிடம் தமிழ் இலக்கியம் சூறித்து எழுதுமாறு தாம் கேட்டது சரியென்பது நிருபிக்கப்பட்டு விட்டது என்றனர். பத்து இந்திய மொழிகளில் நல்லை இலக்கியம் பற்றி அமைந்த அச்சிறப்பு மலரில் உள்ள கட்டுக்கரகளில், நான் அனுப்பிய கட்டுரையே ஆய்வு பூர்வமானதாயும், ஆக்கபூரவமானதாயும் இலக்கிய நயம் வாய்க்கப்பெற்றதாயும் விளங்குவதாக அவர்கள் எடுத்துக் கூறியபோது சமூத்து இலக்கியப் போக்கைப் பற்றி உள்ள ஞாரன்னிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டேன். அக்கட்டுரை மணியாளம் முதலிய வேறு சில மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட இருப்பதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்தனர்:

அன்று நடந்த கலந்துரையாடவில் பல விஷயங்களுக்குள் இரண்டு முக்கியமானவை: பழங்காலத்து ரூஸ்களை மதிப்பீடு செய்வதிலுள்ள பிரச்சினீகள்; முற்போக்காளர்கள் வகுக்குத் துக்க கொள்ள வேண்டிய அழியற் கோட்பாடு. இவை அடிப்படையே பிரச்சினீகள் என்பதில் ஜயமில்லை. சுவையான அக்கலந்துரையாடவின் இறுதியில்

அவர்கள் தமது திட்டம் ஒன்றைப் பற்றிக் கூறினார்: கலை, இலக்கியம் சுற்றது மார்க்சிய நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ள முக்கியமான நூல்களும் கட்டுரை கணும் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு முதலிய மேனாட்டு மொழிகளிலேயே இருப்பதால் நம்மாற்கு அவை அதிகம் பயன்படுவதில்லை.

இக்குறையை நிவீர்த்தி செய்ய முசுமாகக் கண்டத்திலே கொருப்பு நூலொன்றை வெளியிடத் திட்டம் போட்டிருக்கின்றனர். கலை, இலக்கியம் பற்றிப் பிரதானமான மார்க்சிய சிந்தனைகளை ஒரே நூலில் அளித்தல் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதனைக் கேட்டும் போதே எனக்குப் பேரானந்தமாயிருந்தது. தமிழ்தும் இத்தகைய ஒரு நால் வெளியடப்படின் எத்துணை பயன்விக்கும் என என்னிகிகொண்டேன்:

மைசூர்ப் பல்கலைக்கழக வளவிற்குள் அமைந்திருக்கும் இந்திய மொழிகள் மத்திய நிலையத்திற்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார் டாக்டர் இ. அண்ணுமலை. இந்திய மொழி கள் பற்றி அடிப்படையில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்காக மத்திய அரசினால் நிறுவப்பட்டுள்ள நிறுவனமே அது. அந்திலையத்திலே பிரதிப் பணிப்பாளராய் ப் பணிப்பு மொழிகளை மொழியிலிருந்து அண்ணுமலை. பொறுப்புவாய்ந்த பதனை வகிக்கும் அவர்த தமிழ்ப் பிரிவுக்கும் பொறுப்பாக இருக்கிறார். மொழியில் ஆய்வாளரான அவருக்கு நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஆர்வமுண்டு. விஞ்ஞான ரீதியான ஆராய்ச்சியில் விருப்புக்கொண்ட அவருக்குத் தமிழ் நாட்டு ‘ஆராய்ச்சியாளர்’ பலரின் அனுகுமுறையும் அவசர முடிபுகளும் உற்றுக் கொள்ளத் தக்க அவாய் இல்லை. அடக்கமான

முறையில் பணிபுறிந்துவரும் அவர், திராவிட மொழியில் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலும் சிரேஷ்ட ஆய்வாளராக இருக்கிறார். (நூபர் அண்ணுமலையின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே ஒடுஞ்சி குழுவினர் முற்கூறிய கட்டுரையை என்னிடம் கேட்டுப் பிரச்சரித்தனர்.)

திரு. அண்ணுமலையுடன் அவரது பணியகத்துக்குச் சென்ற பொழுது அங்கு வேலை செய்யும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்னைச் சந்திப்பதற்காக கூடியிருக்கக் கண்டேன். எனது நீண்ட கால நஷ்பர் ஆர். பன்னீர்ச்செல்வம் இப்பொழுது அங்கு பணியாற்றுவதையும் அறிந்து கொண்டேன். கேரளப் பல்கலைக்கழகத்திலே பேராசிரியர் வி. ஐ. கப்பிரமணியன் மேற்பார்வையில் ஆராய்ச்சியாளராக இருந்த வேளையிலேயே பிராமிக் கல்வெட்டுகள் குறித்தும் சேரமன்ற வமிசாவளி பற்றியும் நூதனமான முடிபுகளைக் கண்டறிந்தவர் பண்னீர்ச்செல்வம். தமிழாராய்ச்சியில் ஈடுபாடுள்ள ஜேராப்பீயப் பல்கலைக்கழகங்கள் சிலவற்றில் பணியாற்றிவிட்டு இப்பொழுது மைகுரில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார். அவரையும், டாக்டர் கி. அறங்கன், திரு. ஆர். பெரியாழவார் ஆகியோரையும் வேறு சிலரையும் அண்ணுமலையின் அறையில் சந்தித்துச் சிறிது நேரம் உரையாடினேன். மழுத்திவிருந்து தமிழ் நால்களைப் பெற்றுக் கொள்வதிலுள்ள சிரமங்களை அவர்கள் எடுத்துரைத்தனர். அப்படியிருந்தும், மழுத்து நால்கள் பலவற்றை அவர்கள் வாங்கி வைத்திருக்கக் கண்டேன். குறிப்பாக பாடநால்கள் பலவற்றை ஒப்பியல் ஆய்வுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். நமது நாட்டிலே

தேசிய உயர் கல்வீசு சான்றி தழிப் பரிட்சைக்கு நாட்டார் பாடல்களும் பாடமாக அமைக் கப்பட்டிருப்பதை அவர்கள் சிலாகித்தனர். (கல்வி வெளி யீட்டுத் தினைக்களம் நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு ஒன்றை வெளியீட்டுள்ளது; இதன் பிரதி யொன்றை டாக்டர் அண்ணு மலைக்கு நான் அனுப்பியிருந்தேன்.)

அண்மைக் காலதீதிலே தமிழ் நாட்டில் ஆங்காங்குச் சிலர் சமுத்தத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று என்னுவைதப் போலவே அன்னமலையும் அவருடன் பணியாற்றுவோரும் சமுத்தத் தமிழ் நால்கள் குறித்து ஆர்வமுடைய வராயுள்ளனர். கனக செத்தி நாதன், சமவாணன், புதுவை இரத்தினஞ்சூரை, மும்மான், பெண்டிக்ற பாலன், செ. யோக நாதன், திக்குவலைக் கமால், சாந்தன் முதலியோரைப் பற்றி ஓரளவு அறிந்திருக்கின்றனர். ஆக்க இலக்கியத்தைப் பற்றிய அறிவு இவ்வாறுருக்க, சமுத்த ஆராய்ச்சிகள், விமர்சன முயற்சிகள் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள தமிழ்த்துறைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் என்பன குறித்தும் இவர்கள் குறிப்பிடத் தக்க அளவு அறிந்து வைத்திருப்பதைக் கண்டேன். தமிழ் கந்திந்து அப்பால்—வெளியோ—வாழ்ந்து பணியாற்றும் இவர்கள் பரந்த மனோபாவத்துடன் இயங்குவதில் வியப்பெதுவு மில்லை. டாக்டர் அண்ணுமலையின் விருஞ்ஞான பூர்வமான வழி காட்டல் இப்போக்கிற்குப் பெறிதும் உதவுகின்றது எனக் கருதுகிறேன்.

பல்வேறு விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருக்கையிலே தமிழில் ‘புதுக்களிதை’ யின்

நிலைபற்றியும் சர்க்கை நிகழ்ந்தது. டாக்டர் அரங்கனும், பெரியாழ்வாரும் டாக்டர் வ. ஞானசுநரமும் வேறு சில முராக நடத்திவரும் புல்கை என்னும் பல்கலைக் காலாண்டு இதழிப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள்; சில இதழ்களும் கிடைத்தன. புல்கை இதழ் ஒன்றில் (1976, ஏப்ரல்) எனது இலக்கியமுக் திறனுய்வும் நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1976) மதிப்புரை வெளிவந்திருப்பதைக் காட்டினார்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திலே இனைப் பேராசிரியராயுள்ள க. த. திரு நாவுக்கரச அவ்விமர்சனத்தை எழுதியுள்ளார். இலக்கணம், இலக்கியம், மொழியியல், வரலாறு தத்துவம் உள்ளியல் முதலாய் துறைகளில் தமிழோடும் தமிழகத்தோடும் தொடர் புடைய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வரவேற்றி வெளியீட்டு வரும் புல்கை தற்சமயம் தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கருத்தார்ந்த ஏடுகளில் ஒன்று. பழந்தமிழில் உலகக்கியங்களோடு நவீன இலக்கியங்களையும் மதிப்பீடு செய்யும் அவ்வேடுபற்றிப் பலருக்குத் தெரியாதிருப்பது கவலைக்குரியதாகும். இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள தமிழ்த்துறைகளிற் பணியாற்றும் இளைய தலைமுறையினர் இவ்வெட்டினை முன்னின்று நடத்துவதாய்த் தெரிகிறது: என்கைக்குக் கிடைத்த இதழ் களில் தமிழ்வன் எழுதிய ‘ஜங்குறு நாற்றில் நாட்டுப் பாடல் பண்பு’, டாக்டர் இரா. இளவரசு எழுதிய ‘இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் பாரதிதாசன்’, ‘பாரதியின் பாப்பாப்பாட்டு’ இரா. மோகன் எழுதிய ‘விந்தன் கணதகள்’, அ. அ. மணவாளன் எழுதிய ‘இலக்கிய மதிப்பீடு’ முதலிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்க

எவாய் இருக்கின்றன. இச் சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் மதிப் புரைகள் கருத்தாழழும் நடு நிலைமையும் வாய்க்கப்பெற்றன வாய்க் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் மூன்று பல்கலைக்கழகங்களிலும் உயர் கல்வி நிலையங்களிலும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களிலும் கடமையாற்றும் ஆய்வாளர்கள் மதிப்புரைகளை எழுதுவதனால் குறிப்பிடத்தக்களவு தரமும் நிதானமும் இவற்றின் பிரதான பண்புகளாய் உள்ளன. உதாரணமாக இரா. மோகன்ஸ்யான் கண்ட மு. வ. என்னும் நாலுக்கு டாக்டர் கி. அரங்கன் எழுதியுள்ள மதிப்புரையைக் (புஸ்தக டிஸ்மபர். 1975) காட்டலாம்.

மைகுரை விட்டுப் புறப்படுமுன் அங்குள்ள கல்லூரிகளில் முதுகலைப் பட்டத்திற்கு ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கும் கிலரைக் காண நேர்ந்தது. அவர்களிற் கிலர் எனது 'பேரரசும் பெருந்தத்துவமும்' என்னும் கட்டுரையைக் குறிப்பிட்டு, அதன் சாராமச்சத்தைத் தாம் மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் அறிந்திருப்பதாகவும், சைவசித்தாந்தத்தையும் சோழர் காலச் சமய நிலையையும் நான் வர்க்க நோக்கில் ஆய்ந்திருப்பதைப் போலத் தாழும் வீரசௌவத்தை ஆராய விரும்புவதாகவும் கூறினர். இது எதிர் பார்க்கக்கூடிய வணக்கயில் எனக்கு ஆச்சரியத்தையும் அனவற்ற மகிழ்ச்சியையும் அளித்தது. அவர்களுடைய ஆய்வுகள் என்போன்றேருக்கு நிச்சயமாகபயன்படும் என்று கூறி இயன்றவரை உற்சாகப்படுத்தினேன். சமய, கலாசார, வரவாற்றுப்புகற் வாய்ந்த இடங்களையும் மைகுரிற் பார்த்தோம்: இவையாவற்றின் விளைவாகவும் கர-

நாடக மாநிலத்தைப் பற்றியும் கண்ட இலக்கியத்தைப் பற்றியும் ஒரு சிறிதளவாகிலும் அறிந்து கொண்ட மன நிறைவோடு பெங்களூர் வழியாகத் தமிழ்நாடு திரும்பினேன்.

சென்னை திரும்பியதும் இரண்டொரு முக்கிய கூட்டங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருப்பதாக நன்பர்கள் கூறினார். குறிப்பாகச் சென்னை மாநிலக்கல்லூரியில் தமிழ்த்துறையினரின் ஆசாரியில் சொற்பொழிவும், தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையில் கலந்துரையாடும் நடைபெறவிருப்பதாகக் கூறியதும் ஒப்புக் கொண்டேன். 1975-ம் வருட இது தியில் இந்தியாவுக்குப் போனவேளையிலும் மாநிலச் கல்லூரியிலே சொற்பொழிவு ஆற்றினேன். அப்பொழுது திரு. மெ. சந்தரம் அங்கு தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்தார். சென்ற வருடம் போனபோது ந. பிச்சமுத்து தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்தார். முதுகலை வகுப்பு மாணவர்களும் விரிவரையாளர்களும் குழுமயிருந்த கூட்டத்திற்குப் பிச்சமுத்து அவர்களே தலைமைவகித்தார். 'ஒப்பியல் இலக்கியம்' என்ற தலைப்பில் எனது உரை அமைந்தது. பின்னர் சுவாரஸ்யமான கேள்விகளும் எழுப்பப்பட்டன. கூட்டத்தின் பிறபகுதியில் பிச்சமுத்து அவர்கள் கல்வியமைச்சிலே கூட்டம் ஒன்றிற்குப் போகவேண்டியிருந்தமையால் விரிவரையாளர் மின்னூர் சினிவாசன் தலைமை வகித்தார். சொற்பொழிவும் கலந்துரையாடலும் முடிந்ததும் தமிழ்த்துறையினர் ஏற்பாடு செய்திருந்த சிற்றுண்டியிருந்து நடைபெற்றது. மாநிலக்கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில் தற்சமயம் டாக்டர்

இரா. இளவரசு, டாக்டர் நானு, மின்னூர் சினிவாசன், திருமதி சரோஜா, திரு. மறை மலை (முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர் சிடி இலக்குவனுரின் மகன்) செல்வகணபதி, கண்ணன், தாமோதரன், கப்பிரமணியன், மெய்கண்டார், மார். கோதண்டராமன் ஜியோவினிவுரையாளராய் இருக்கின்றனர். இவர்களோடு சென்னை அம்பேத்கார் கல்லூரியிலிருந்து வந்திருந்த இராதாகிருஷ்ணன், கோ. கேசவன், அண்ணஞ்சூதுரை ஆகியோரும், தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறைப் பதிவு அலுவலர் பூங்குன்றன் அவர்களும் வேறு சிலரும் சிற்றுண்டி வைபவத்திற் கலந்து எகாண்டனர். டாக்டர் இளவரசவும் மின்னூர் சினிவாசனும் கலந்துரையாடலுக்கு உயிர்நட்டிக் கொண்டிருந்தனர். மின்னூர் சினிவாசன் கவிஞர்; திறமைய்வுத் துறையில் நாட்டம் உள்ளவர்.

இருந்தின் முற்பகுதியிலே தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்கள் தத்தம் ஆராய்ச்சி முயற்சி களைப்பற்றி விவரித்தனர். பிறபகுதியில் புதுக்கவிதை, ஜெயகாந்தன் படைப்புக்கள், மார்க்சிய அழியல், கல்கியின் நாவல்கள் முதலிய சில விஷயங்களைப்பற்றிக் கலந்துரையாடல் நடந்திருயிடது.

இதன் பின்னர், பழந்தமிழ் இலக்கிய அறிஞர்களையும் நல்லீன் இலக்கிய ஆரவலர்களையும் ஒருங்கு சேர்த்துத் தமிழாராய்ச்சிக்கு வேகமூட்ட விழையும் பிச்சமுத்து அவர்கள் இடையிடையே தனது ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்; ஆக்க இலக்கியத்தில் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துவதைப் பற்றியும் பெருமையுடன் குறிப்பிட்டார். மொத்தத்தில் அவரது இலக்கிய ஆர்வம்

மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் தருவதாயிருந்தது.

வயிற்றுக்கும் செவிக்கும் நல்லிருந்தாக அமைந்த அவ்வைபவம் மாலை ஐந்தஶர மணிவரை நடைபெற்றது. அங்கிருந்து நாம் தங்கியிருந்த விடுதிக்குப் போக நிலைத்தோம். ஆனால் நண்பர்கள் விட்டபாடில்லை. கல்லூரிக்கு முன்னால் மெரினூ கடற்கரை. சிறிது நேரம் தங்கியிருந்து பேசிவிட்டுப் போகலாம் என நண்பர்கள் வற்புறுத்தினர். மார்க்சியக் கொன்றைப் பற்றும், விமர்சன வேட்கையும் கொண்ட இளைஞர் சிலரும் அங்கிருந்த மையால் சுவாரஸ்யமான சர்ச்சை நிகழ்ந்தது. அவ்வரையாடலின்போது முக்கியமான ஒரு செய்தி கூறப்பட்டது: மிக அண்மைக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலே ஆய்வறிவாளர் மத்தியில் புதிய ஒரு போக்குக்காணப்படுகிறதாம். பல்வேறு அரசியல், சமூக, உள்ளியல் காரணிகளால் இதுகாலவரை தி. மு. க. கலாசார— சிந்தனை வட்டத்திற்குள் இருந்துவந்த பலர் இப்பொழுது செல்ல மெல்ல மார்க்சிய அணியை நேசபான்மையுடன் நோக்குகின்றனராம். அதாவது தி. மு. க. வின் பிடிப்பு சிந்தனையுலகிலும் மொழி விஷயத்திலும் வலுவிழந்து வருகிறது எனக்கூறினர். வாய்பாடாக— சினிப்பிள்ளைகள் போல— இன்வாதத்தைப் பேசிவந்த பலர் இப்பொழுது சற்றுப் பறந்த கண்ணேட்டத்தில் விஷயங்களை அனுகின்றனராம். எனினும், இவர்களையெல்லாம் தக்கபடி வென்றெடுத்து வழிநடத்துவதற்கு முற்போக்கு அணியில் போதிய ஆள்பலம் இல்லை என்று கூறினர். இக்கற்றுக்கள் நம்பகத்தன்மையை

மதிப்பிடக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு இருக்கவில்லை. ஆயினும் முறபோக்கு எழுத்தாளர் அண்ணைக் காலத்தில் சுற்றுத் தீவிரமாய் இயக்குவதை அவதாளிக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

நவீன ஆய்வுத்துறைகளில் ஒன்று தொல்பொருள் ஆய்வு ஆசூம், தமிழ்நாடு அரசுதொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் இயக்குநர் டாக்டா இரா. நாகசாமியின் அழைப்பை ஏற்று அந்திறுவனத்துக்குச் சென்றேன். தமது நிறுவனத் தின் பலவேறு பிரிவுகளுக்குப் பொருள் எம்மை அமுத்துச் சென்று காட்டியின் அங்குக் குழுமி யிருந்த ஆய்வாளர்கள், 'டிப் ஸோமா'வுக்குப்பு மாணுக்கர், முதலியோருக்கு உரையாற்று மாறு நாகசாமி தேட்டுக் கொண்டார். திரு. நாகசாமி யைப் பாரின் நகரில் நிகழ்ந்த தமிழாராய்ச்சிக் கருத்தரங்கிற சந்தித்திருக்கிறேன். ஆயினும் கடந்த சில வருடங்களுக்குள் அவரது கண்காணிப்பில் தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை வெளியிட்டுள்ள நூல்கள் வாயிலாகவே அதிகமாக அவரைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறேன். சமீப காலம் வரை தொல்பொருள் ஆய்வு ஆங்கிலமொழிமூலமாகவே நடைபெற்று வாதான்று என்னும் அபிப்பிராயம் நிலவி வந்தது: தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநர்களும் 'நிர்வாக அதிகாரிகள்' போலவே நடந்து கொள்வது வழக்கம். இத்தகைய 'சம்பிரதாயங்கள்' பலவற்றை மாற்றி யமைத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு, தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் முதலியவற்றுடன் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையை தொடர்புடைத். அதனைப் பொதுமக்கள் வென்றதுக்குக் கொண்டு வரும் முறையில்

செயலாற்றி வந்திருப்பவர் நாகசாமி. கண்ணால் என்னும் காலாண்டு இதழைத் தமிழில் வெளியிட்டு வருவதோடு தமிழ்நாட்டு வரலாற்று சம்பந்தமான பல நூல்களையும் அத்துறையினர் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இவை தொல்பொருள் ஆய்வை அறிந்துகொள்ள வீரும்பும் தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குத் தக்க துணையாய் அமைவன் என்பதில் எதுவித ஜயமுமில்லை.

கூட்டத்தில் என்னை அறிமுகப்படுத்திய நாகசாமி, தமிழில் ஆய்வில் ஈழம் வழி காட்டக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறி, எனது நூல்களை வெருவாகப் பாராட்டினார். எனது உரையில், ஆராய்ச்சிகள் விஞ்ஞான பூர்வமாக அமைதல் வேண்டும் என்று வந்புறுத்தி வேண்டும். தமிழ்நாட்டு ஆராய்ச்சியுகிற காணப்படும் சிறஷிவபலவினைகளையும் தொட்டுக் காட்டினேன். கலந்துரையாடவின் இறுதியில், நாகசாமி அவர்களே தயாரித்த கட்டுமல்லை என்னும் குறும்படத்தினதை திரையிட்டுக் காட்டினார். கலை நயத்துடன் உருவாக்கப்பட்டிருந்த அப்படத்தைப் பார்த்த பின் நாகசாமி அன்பளிப்புச் செய்த சுமார் இருபது நூல்களுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டோம்.

நாகசாமியின் கீழ் பணி புரியும் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறைப் பதிவு அலுவலர் திரு. நடன் காசிநாதன் எமக்குச் சீற்றுண்டு விருந்தளித்தார். தான் வெளியிட்டிட்டிருக்கும் முத்தரையர் (1976) என்ற நூலையும், அவரது சகா திரு. கு. தாமோதரன் எழுதிய தமிழக வரலாற்று அருவியில் சில மனிகள் (1976) என்ற நூற்பிரதியையும் அன்பளிப்புச் செய்தார்கள்.

இவ்வாண்டு ஆகஸ்டு மாதத் தில் யாற்பொண் வளாகத்திலே நடைபெறவிருக்கும் மூன்றுவது தென்னியக் கல்வெள்டியல் கருத்தரங்கில் தாம் கலந்து கொள்ளவிருப்பதாக நாச்சாமி குறிப்பிட்டார். சென்ற வருடம் நடன—காநிநாதனும், தாமோ தரனும் யாழ் வளாகத்தில் நடந்த கருத்தரங்கிலே கலந்து கொண்டனர். இரா. நாச்சாமி, நடன—காநிநாதன், கு. தாமோதரன், ச. ஹரிஹரன் ஆகிய நால்வரும் சேர்ந்து எழுதி வெளியிட்டுள்ள கல்வெள்டியல் (1972) என்ற நூலும் அறவர் எழுதிய பூஷ்டிகார (1970) என்னும், நூலும் இம்முக் குறிப்பிடத் தக்கவையே, இரு நூல்களும் மாணுக்கருக்குக் கிறப்பாகப் படிப்படக் கூடியன. இத்தகைப் பூர்வங்களை நமது புத்தக இறக்குமதியாளர் புறக்கணிப்பது கவலைக்குரிய தாழும்.

சென்னையில் இம் முறை நான் புதிதாகச் சந்தித்தவர் களில் ஒருவர், திருப்பதி ஸ்ரீ வேங்கடவன் பல கலைக் கழகத் தமித் துறைத் துணைப் பேராசிரியர் டாக்டர் குருசாமி தாமோதரன் அவர்கள். பெசன்ட் நகரிலே நான் தங்கியிருந்ததைக் கேள்விப்பட்டு நண்பர் தா. வே. வீராசாமி யுடன் வந்தார். தூத்துக்குடி வ. உ. சிதம்பரம் கல்லூரியிலும், அண்ணுமலைப் பல்லைக்கழகத் திலும் பலவருடங்கள் விரிவுரையாளராய்ப் பணியாற்றிய தாமோதரன் தற்சமயம் திருப்பதியில் பட்டப்பின் படிப்புப் பகுதியில் ஆராய்ச்சி மாணவரை நெறிப்படுத்தும் பணியில் சடி படித்திருப்பதை அறிந்தேன். அதைத் தடவை இந்தியாவிற்கு விஜயஞ் செய்யும் போது தமது பல்கலைக்கழகத்துக்கு வருமாறு

அழைத்த அவர்க் குறை யில் இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஆராய்ச்சி களைப் பற்றிச் சுருக்கமாக விவரித தார். அங்கு தற்பொழுது தமிழ்த்துறைக்குப் பொறுப்பாக இருப்பவர் பேராசிரியர் ந. கூபுரேட்டியார் என்றும், வைணவ தமிழலக்கிய நூல்களைத் தமது துறை சிறப்பாக ஆராய்ந்து வருகிறதென்றும் குறிப்பிட்டார். வைணவர்கள் வேதமென்கிய கொண்டாடும் திருவாய் மொழிபற்றிச் சிறப்பாக ஆராய்ந்தவர் தாமோதரன்; *Acaraya Hrdayam a Critical Study* (1976) என்னும் நூலைத் தந்தார். தாமோதரனுடன் சிறிது நேரம் சம்பாஷித்தபின் தமிழாராய்ச்சி பற்றிச் சில முக்கிய மான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது;

வெகு நாட்களுக்குப் பின் சந்தித்த மற்றொரு நண்பர் வி.ஜயபாள்கரான் அவர்களுடைய எழுத்தாளர் பல்கலை நான்கு அறிந்தவரான நண்பர் வி.ஜயபாள்கரான் நமது அரசியல் - கலாசார - இலக்கிய நிலை குறித்து விளதாரமாக விளங்கினார். சமுத்திலே சமீபத்தில் வெளியாகிய நூல்களைத் தாம் வாசிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டத்திலை என்று கவலைப்பட்ட விஜயபாள்கரான், சில சஞ்சிகைகள் மூலமே நமது இலக்கிய வளர்ச்சியை ஒரு வாறு அறிந்துகொண்டிருப்பதாகக் கூறினார்.

சென்னையிலிருந்து புறப்படும் என். சி. பி. எச். வீரிசின் பாதமல், ஒரியன்ட் ஸாம்மன்ஸ் முதலிய புத்தகக் கடைகளுக்கும் மூர்மார்க்கெட்டுக்கும் சென்று சில நூல்களை வாங்கினேன்று (மூர்மார்க்கெட் என்றதும், அப்பெயரில் அறந்த நாராயணன்

எழுதியுள்ள புது மையான நாடக நூல் நிலைவுக்கு வருகிறது. இங்நூலின் பிரதியொன்றை மக்கள் வெளியீடு உரிமையாளர் ராசகுமார் எனக்குத் தந்தார். அறந்தை நாராயணன் கூப்பு மாசிலையின் ஆசிரியர் என்பது சிலருக்குத் தெர்ந்திருக்கலாம்)

சென்னையிலிருந்து திருச்சி திரும்பியதும். அங்குள்ள முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கச் செயலாளர் கவிஞர் எ. தெ. சுப்பையன் இலக்கியக் கலந்துரையாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தமை தெரியவந்தது, சுப்பையன். வே. சிதம்பரம், த. மணிமாறன், ஜி. திருமாறன் எம், சுப்பிரமணியம் முதலியோர் முன்னின்று நடத்திய கலந்துரையாடல் ஏறத்தாழ நன்றிரவு வரை நடைபெற்றது. மார்க்சிய விமர்சனம் பூர்வவா எழுத்தாளரை எவ்வாறு நோக்கி விமர்சிக்க வேண்டும் என்பது குறித்துக் காரசாரமான சர்ச்சை நிகழ்ந்தது. குழுமியிருந்தோர் முற்போக்கு

அணியினராகையால் தத்துவார்த்த ரீதியான விவாதம் நடைபெற்றது. திருமணமாகித் திருச்சிக்கு வந்திருந்த நண்பர் இளவேனிலும் அக்கல ந்துரையாடலிற் கலந்துகொண்டார். தமிழக முற்போக்கு இலக்கியகர்த்தாக்களை எதிர்நோக்கும் திற்துவார்த்த — நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் பெறும்பாலான வற்றை அன்றைய கலந்துரையாடலிலே அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது. அங்கும் பல எழுத்தாளர் நூல்கள் தந்தனர். புதுக்கவினை நூல்களே அநேகமானவை. கருகுச் சாம்ராஜ் யத்தில் (1975 மரத்தடி மகாராஜாக்கள் (1976) என்பன வற்றை கல்லூரி மாணவர்களே எழுதி வெளியிட்டிருப்பதைக் கண்டேன்.

நான் வாங்கியனவும், எழுத்தாளர்கள் அன்பளிப்பாகத் தந்தனவுமாகச் சுமார் நூற்றெட்டு முற்பது புத்தகங்களுடன் திருச்சியிலிருந்து யாழ்ப்பானத் திற்குப் புறப்பட்டோம்.

(முற்றும்

புதிய சந்தா விபரம்

புதிய சந்தா விபரம் மாந்தை மல்லவக

ஆண்டுச் சந்தா 12—00
[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி — 75
இந்தியா, மலேசியா 18—00

(தபாற் செலவு உட்பட)

முதலாளித்துவ “சொர்க்கமும்”

அலக்ஷாண்டரி சாகோஸ்கி

சோஷலில்
“நரகமும்”

மனிதனை மனிதன் சுரன்டும் முதலாளித்துவத்தின் கீழ் சுதநி தீரமும் ஜனநாயகமும் நிவங்கு இன்றன என்று கறும் புராணக் கதை வெறும் அப்பாலித்தன மாண தேவதைக் கதை போன்றது அல்ல. அது ஒரு போர் வெறிமிக்க புராணக் கதை யானும்.

முதலாளித்துவத்தின் மேற்கூலக் ‘ஜனநாயகம்’ ‘சுதந்திர உலகம்’ என்ற புகழ் பாடும் போது அது ஒரு தெய்வானுக்கிரகமாகவும், சுரங்டலை ஒழித்த சோஷலிலத்தை நோக்கி உலகம் திரும்புவது ஒரு பாலச் செயலாகவும் அரித்தப்படுத்தப்படுகிறது:

இது ஒரு ‘கவச’ மனிந்த புராணக்கதை; ஏனெனிற மக்களது நித்தனைகளில் தன்னை நிலைநிறுத்த மன்னவரும்போதெல்லாம் அது சபரிசோஷனிக் விமானங்கள், தாங்கிகள், எந்திரத் துப்பாக்கிகளினால் உலோகாயதப் பண்பூட்டிக் கொள்கிறது. அது அபாயச்சங்கில் கவர்ச்சி மிக்க பாடலாக ஒனிக்கிறது. வானேனி அலைகளின் வழியே டெலிவிஷனுக்கூடாக வட்சோபலட்சம் பிரதிகள் சஞ்சிகைகளாக எண்ணற்ற பத்திரிகைகளின் வழியே தன்னைப் பரப்பிக் கொள்கிறது.

இக்கதை இரு நோக்கங்களைக் கொண்டது. ஒன்று முதலாளித்துவ உலகை செழுமை மிக்கதாக சகல மக்களும் சகல தையும் அனுபவித்து மதிழ்ச்சி சூரமாக வாழ்வதாகக் காட்டுவது, அடுத்தது சோஷலில் உலகை ஒரு சிறைக் கூடமாகக் காட்டுவது:

சுவர்த்தகமென்றும் நரக மென்றும் உலகங்கள் இருப்பதாக மக்களை நம்பவைப்பற்றி அனைத்துக்கால மதங்களும் சமயாசாரியார்களும் முயன்று வந்துள்ளனர்.

இந்தப் பழையதுக்குப் பதிலாகப் புதிய புராணக்கதை இடம் பெற்றுள்ளது. அது முதலாளித்துவ ‘சொர்க்க’ மென்றும் சோஷலில் ‘நரகம்’ என்றும் வர்ணிக்கிறது:

இக் கட்டுக்கதையை நிராகரித்து மக்களுக்கு சோஷலில் உலகம் பற்றிய உண்மையைக் கூறுவது அவசியமாகவுள்ளதா? முதலாளித்துவ ‘சொர்க்கத்தில்’ ஒருகோடி 80 லட்சம் மக்கள் வேலை தேடித்தேடி அலைவது யாருக்கும் தெரியாததா? அங்கு வெடிக்கும் துப்பாக்கிகளின் சப்தத்தை யாருமே கேட்க வில்லையா? சில நாடுகளில் ஜானதி

பதிகள் கொண் செய்யப்படு விரூர்கள். எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்ட ஹர்வலங்கள் மீது பொலிசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்கிறார்கள். குஷ்டர்களது எந்திரத் துப்பாக்கிகள் நகரையே கதிகலங்க அடிக்கின்றன. பிரமாண்டமான நிதியை ஆயுதப் போட்டியில் வீணைக்கும் முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு அங்கு வாழும் 80 கோடி படிப்பற வற்ற மக்கள் இழுக்கைத் தோட்டு விள்ளீயா? இத்தகைய பூர்வாவாக்களின் 'சொர்க்கத்தில்' தானே, சொந்த மக்களையே உளவறியும், சட்டவிரோதமாகக் கைது செய்யும் முற்போக்காளரா அடக்கியொடுக்கும், இனவெறிக்குத் தூபமிடும் சி.ஐ.ஏ. எப். பி. ஐ. போன்ற நிறுவனங்கள் உள்ளன? 'வாட்டர்கெட்' என்ற வார்த்தை ஊழலின்தும் ஏமாற்றுத்தனத் தினதும் சின்னமாக மாறவில்லீயா? வியட்நாம், கம்போடியா, லாவோஸ், அங்கோலா, ரொமானியா, தென்னாபிரிக்கக் குடியரசு, பாலஸ்தீனிய அராப்கள், இக்ரேவிய ஆக்கிரமிப்புப் போன்ற வார்த்தைகள் வெறும் பூகோள், மனித இன், வெறும் வரலாற்றுக் கருத்துருவங்களாக மட்டும் தானு எமது ஞாபகத்தில் இருக்கும்?

கொடுமையும் தன்னலமும் மிகக் குற்கக் கச்சிகளினால் மக்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதும், சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டிருப்பதும் வேறு உலகில்லவே? ஆண்டொன்றுக்குப் 15,000 பேர்தற் கொண் செய்கிறார்கள் பிரான்ஸில்; இது அதிர்ச்சியுட்டவில்லை.

சோதனைகளையும் கஷ்டங்களையும் அசற்றி சமூக நிதியை மும் சமத்துவத்தையும் உருவாக்கியிருப்பது, உழைக்கும் மனித

எது நல்வாழ்வை தணியாய வட்சியமாக, வீதியாகக் கொண்டிருப்பது சாஷ்விசமல்லவா?

மேற்குலகில் பிரசாரத்தினும் கட்டுக் கதைகளினாலும் சில மக்கள் குழப்பத்திலாம்ததப்பட்டுள்ளனர். எனவே விஷயங்களை இங்கு விளக்குவது அவசியம் என்ற நாள் நினைக்கிறேன். அத்துடன் உலகின் முதலாவது சோஷலிஸ் நாட்டைப் பற்றி யை உண்மையை முடிமைத்துள்ள திரையைக்கிழிப்பது அவசியம்.

'சோஷலிஸமும் கம்யூனிஸமும் ஜனநாயகத்துக்கு ஒத்துவாதவை' இது பூர்வாவாகருத்தியலாளர்களது வாதம்; இவர்களுக்கு நாம் தெளிவாகப் பதிலளிக்கிறோம். கம்யூனிஸத்தின் முதல் கட்டத்தில் முழுமையான சுதந்திரத்தையும் பரிமாண சமத்துவத்தையும் உத்தரவாதம் செய்யவியலாது. பரிமாண சுதந்திரத்தை உத்தரவாதப்படுத்த எந்தவொரு சமூகத்தினாலும் முடியாது என்ற நாள் நினைக்கிறேன்.

ஆனால் சோஷலிஸ் சமுதாயத்தில் ஏற்களவே பெரும் சாதனைகள் அடையப்பட்டுள்ளன. அது மனிதனை மனிதன்களுடும் அந்தினை முற்று முறுதாக அழித்தொழித்து விட்டது. இன்று நாம் உண்மையிலேயே சோஷலிஸ் ஜனநாயகத்தின் பெரும்பான்மை மக்கள் என்று உழைக்கும் மக்களது ஜனநாயகத்தின் பெரும் சாதனைகளை அனுபவிக்கிறோம்.

அனார்ந்தருஸ்டுக்கு முன் ஜரே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் சோவியத் யூனியனிலிருந்து ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. சோவியத் தீவிரமாக அது பிரதான உரிமைகள் உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டுள்ளன. 8 மணி நே

கொழும்பில் 'மஸ்லிகை'
ஆசிரியரசு சந்திக்ஞம் முகவரிகள்

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய
கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர்
கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவ
ரிகளில் தங்கியிருப்பாரா: 137,
மஸ்பன் வீதி, 182, முதலாம்
குறுக்குத்தெரு, 24, பூஜி குதிரே
சன் வீதி. தொலைபேசி: 20712
விரும்பியவர்கள் தெசட்டர்பு
கொள்ளலாம்.

வேலையும் சம்பளத்துடனும்
வீருமூறையும் முதன் முதலில்
வழங்கப்பட்டது சோவியத்
யூனியனில்தான். இலவச மருத்
துவமும் கல்வியும் முதன் முத
லில் வழங்கப்பட்டது. சோவியத்
யூனியனில்தான். சகல தேசங்களுக்கும் தெரிய இனக்
களுக்குமான சமத்துவத்தை
நடைமுறையில் உத்தரவாதப்
படுத்தியதும் ஆண்களோடு சமத்
துவமாய் பெண்களுக்கு உரிமை
வழங்கியதும் சோவியத் யூனியன்தான்.

இந்த உண்மையான ஜன
நாயகம் கற்பனை ஜனநாயகத்
திலிருந்து முற்றுக வேறுபடுகிறது. அது மனித உரிமைகளைப்
பிரசடனப் படுத்தியது மட்டு
மல்ல அதை நடைமுறையில்
உறுதிப்படுத்தியுமள்ளது. அங்கு
உம் மக்கும் உரிமையானது
சோவியத் முறையிலான வாழ
வின் முழுச் கட்டமைப்பிலும்
உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டுள்ளது; உற்பத்திச் சாதனங்கள்
பொதுவுடமையாக்கப்பட்டுள்ளதும் நெருக்கடி, பின்னடவு

ஆசிரியநிலிருந்து விடுபட்ட
திட்டமிட்ட தேசிய பொருளா
தாரமும் இடையருத் அதிகரித
துவரும் உற்பத்திச் சக்திகளும்
மேலும் மேலும் உழைப்புச்
சக்திகளைக் கோருகின்றன.

துரதிர்ஷ்டவசமாக சோவியத் தொழில்கள் இத்தனிச் சிறப்புக்களை மேற்கொள்கிறது. அதே அனைத்து இன்னமும் அறியாதிருக்கின்றனர்.

சோவியத் யூனியன் பற்றி சோவியத் வாழ்வின் சமூக அம்சங்கள் பற்றி பிரிடியில் செய்திப் பத்திரிகைகள் மிகக் குறைவான தகவல்களையே அளிக்கின்றன என்று என்டன் சஞ்சிகை ஒன்று கூறுகிறது. சோவியத் யூனியனில் பணவிக்கம் உண்டா, பொதுமக்கள் ககாதாரம், அங்கு வேலையில் ஸாத் திண்டாட்டம் என்பதை முறித்து தனது வாசகர்கள் அறிய ஆவலாக உள்ளனர் என்று அச் சஞ்சிகை கூறுகிறது:

சோவியத்தின் வாழ்க்கை முறைபற்றி முடிமறைக்கும் இத்தகைய கொள்கையானது 'மனித உரிமைகள்' பற்றிய சோவியத் விசோத பிரசாரத்தின் ஒரு பகுதியாகும். சோவியத் யூனியனிலிருந்து வெளி யேற்றப்பட்ட அதிருப்தியாளர்கள் என்ற ஒரு கையளவு மனிதர்களுடன் இப் பிரசாரம் மேற்கொள்கில் அலைவிசி வருகிறது. இந்த அதிருப்தி யாளர்கள் சோவியத் மக்களது அபிவோ ஷுகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் முற்றிலும் எதிராணவர்கள்.

இந்த வரலாற்றுப் போரில் சோவியத் யூனியன் பற்றிய உண்மைகள் இறுதியில் வெற்றி பெறும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். ★

ஷாந்தமனி

இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொள்வோர் அணிவரும் தமது கருத்துக்களைப் பகிரவதையாம். இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கருத்துப் போராட்டமே இன்றீயமையாத பசனை: இது நமது கருத்து. தொடர்ந்து இக் கருத்துப் போரைச் செழுமைப்படுத்த விரும்புவோர் தொடர்வாம்.

— ஆசிரியர்

என் இந்த ஓரவஞ்சகம்?

தேவ ரங்கன்

77 — ஏப்ரல் இதழ் விவாத அரங்கில் ‘தென்னியான்’ அவர்களது கருத்துக்களை ஒருங்கு கூட்டிப் படித்துப் பார்த்தேன்.

மூத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சித்தாந்தத் தெளிவில் மேலோங்கி நிற்பதாக அவர் கூறிக் கொண்டுள்ளார். சித்தாந்தத் தெளிவுள்ள முதிர்ச்சி அடைந்துள்ள விமர்சகாரிகளின் து ஆனாலும் காரணமாக இங்கு அது நிலைபெற்று வருவதாக அவரது கருத்து அமைந்துள்ளது.

இந்தப் பெருமை கொள்ளும் அவரது கருத்தில் நான் சிறிது மாறுபடுகின்றேன்.

விரும்பியோ விரும்பாமலோ அந்த முதிர்ச்சி அடைந்த விமர்சகர்கள் என நம்பப்படுவார்கள் ஒரு சித்தாந்தத்தை நம்புவார்கள் மாத்திரமல்ல, ஒரு கட்சிக்கு வால் பிடிப்பார்கள். சித்தாந்தத்தை நம்புவது என்பது ஒன்று. ஒரு கட்சிக்கு வால் பிடிப்பது என்பது இன்னொன்று. அதற்கு உதாரணமாக, எத்தகைய பாடாவதி எழுத்தாக இருந்தாலும் தமது கட்சி அணியினர் எழுதி விட்டால் ஆகா..... ஒகோ..... எனப் புழுவதும், மாற்றுக் கட்சிக்காரர் எத்தகைய அற்புதமாகப் படைத்தாலும் அதை அலட்சியம் செய்து ஒதுக்குவதுமே இந்த நாட்டில் முந்போக்கு இலக்கிய விமர்சனமாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது.

எனவேதான் இப்படியான கோஷ்டி காணங்கள் எவ்வளவு தான் வளமையுள்ளதாக அமைந்த போதிலும்கூட, அவை ஆரோக்கியமான இவக்கிய வளர்ச்சிக்கு உகந்ததல்ல என்பதே எனது வாதமாகும்.

இதே நேரத்தில் முந்போக்கு வட்டத்தினரிடையே இது சம்பந்தமாக ஒரு மீளாய்வுச் சிந்தனை தோண்றியிருப்பதையும் கூர்ந்து நோக்கி வருபவர்கள் கவனிக்காரமல்ல இல்லை.

நாவல் நூற்றுண்டு விழா யாழ், வளாகத்தில் நடைபெற்ற இறுதிச் சமயத்தில் திரு. பொமினிக் ஜிவா அவர்கள் கூறிவைத்த சில கருத்துக்களை நாம் அலட்சியம் செய்துவிட முடியாது:

அதே போல தெளியான் ஒரு பந்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல, 'இதே வேளையில் சித்தாந்த ரீதியான விமர்சன வழி நடத்தல்கள் அல்லது 'கைப்பற்றி நடத்தல்' களின் தீர்க்கமான பாதிப்புகள் யாவும் முற்று முழுதான ஆரோக்கியமான விளைவுகளை உண்டாக்கியிருக்கின்றனவா? என்று மறுபரிசீலனையை நாம் செய்ய வேண்டியது தவிரக்க முடியாத அவசியமாகின்றது'

இந்தக் கருத்தில் நான் அவருடன் ஒன்றுபடுகின்றேன்.

யதார்த்தம்..... யதார்த்தம் எனக் கோஷிக்கும் முற்போக்கு இலக்கிய நன்பார்கள், தமது இலக்கிய வழி நடத்தவில் இந்த யதார்த்தத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டுச் செயல்பட்டு வருவதை நான் பல உதாரணங்களிலும் நிறுபிக்க முடியும். அது இங்கு தேவையில்லை.

'நம்பிக்கை வரட்சி, எதிர்காலமற்ற மரண ஒலம்..... தனி மனித அவலங்கள் எனப் பிற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு விமர்சன இலக்கணம் கூறும் இவர்கள், தமது அணிவியச் சேர்ந்தவர்களின் படைப்புக்களில் தென்படும் இடதுசாரி அதீத கற்பனுவாதம், கலைத்துவமற்ற வரட்சிப் படைப்பு, பிரசாரத் தளத்தின் நேரடி வாடை வீச்சு, தங்களது அரசியல் கருத்துக்களின் மொத்த நோக்கத்தை ஈடுபட்டு பாத்திரங்களின் மேல் தமது எண்ணங்களைத் தினிக்கும் இலக்கிய நபுஞ்சகத்தனம் போன்றவற்றைச் சுட்டிக் காட்டப் பின்வாங்குகின்றனரே; ஏன் இந்த ஓரவஞ்சக மனப் பான்மை? இதுதான் நிதானமான இலக்கிய மதிப்பீடா என என் ஜைப் போன்றவர்கள் கேட்பதில் நியாயம் இருக்குமென்றே நான் கருதுகின்றேன்.

மார்க்களீய சித்தாந்தத்தைத் தமது அரசியல் வழிகாட்டியாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ள விமர்சகர்கள், படைப்பாளிகள் தான் இலங்கையில் மட்டுமல்ல தமிழகத்திலும் புகழ் பெற்று விளங்குகின்ற னர் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றேன். ஏன் நமது நாட்டு மக்களில் அநேகர் இதை நடைமுறையில் அங்கீரிக்கின்றனர்.

எனது வாதம் இதுவெல்ல.

தாமே சமுத்தில் பிரபலங்கள் என்ற உயர்வு மனப்பான்மையில் எடுத்ததற்கெல்லாம் மார்க்களீயத்தை மேற்கோள் காட்டித் தமது முதலு சொறிபவர்களின் — தொன்டரடிப் பெர்டி ஆள்வார் களின் — இலக்கியக் குறைபாடுகளைப் போர்த்து மேவிச் சப்பைக் கட்டுக் கட்டும் இவர்களது கையாலாகாத் தனத்தை விண்டுரைக்க வீரியமற்றவர்களாக இருக்கின்றனரே முற்போக்கு வட்டத்தினர்!

இதற்காக நாம் யாரை நோவது?

இப்பொழுதுதான் பிரச்சினை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தலை காட்டுகின்றது.

இந்த விவாத மேடையை நாம் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதே எனது மனவிருப்பமாகும். சம்மா முனுமுனுக் காமல் நெஞ்சரமுள்ளவர்கள் தமது கருத்துக்களையும் பகிரங்கமாக இந்தக் களத்தில் வைக்கட்டும். கருத்தும் கருத்தும் மோதுவதே ஓர் இலக்கிய நன் முயற்சிதானே?

பழைய நினைவுச் செய்திகள்

டொமினிக் ஜிவா

1961-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம், முதல்நாள் நான் சாஹித்திய மண்டலத்தின் முதன் முதலாகச் சிறுஷ்டி இலக்கியப் பரிசீலனைப் பேராதனை பல்கலைக்கழக மண்டபத்தில் பெற்றுக்கொண்டு யாழிப்பானம் திரும்பி இருந்தேன்.

முதல் நாள் காலை நன்பன் கனகரட்னாவுடன் கண்டிக்குச் சென்ற அலுப்பு வேறு. தொடர்ந்து பிரயாணச் சங்கதம். நன் பரிசீலனை அன்புத் தொல்லை தாங்கமாட்டாமல் நெஞ்சு கணத்துப் போயிருந்தது. இவற்றை வெளிக் காட்டாமல் மத்தியானம் யாழித் தேவியில் யாழிப்பானம் புகையிரத நிலையத்தை வந்தடைந்தேன்.

மேயர் துரைராசா மாலை சூட்டினார். இலக்கிய நன்பர்கள் முகம் மலர வரவேற்றனர். ‘நந்தி’ அன்பு தழுவ வரவேற்றார்; இன சனங்கள் கூடியிருந்தனர்.

ஊர்வலமாக வெசு அருகாமையிலுள்ள எனது இல்லத்திற்கு என்னை அழைத்துச் சென்றனர். ஓரு மருங்கும் சோடித்திருந்தனர். இள வட்டங்கள் வெடி கொழுத்திக் கொண்டாடினர்.

வீட்டில் திரு. கே. பி. முத்தையா அவர்களினது தலைமையில் கூட்டம் நடைபெற்றது. பல இலக்கிய அபிமானிகள், அரசியல் தலைவர்கள் வாழ்த்திப் பேசினர். தேநீர் விருந்தும் நடைபெற்றது.

எல்லா நன்பர்களும் விடைபெற்றுச் சென்ற பின்னர் இருந்தார்கள் தாமதித்து என்னுடன் கதைக்க விரும்பினர். இருவருக்கும் உத்தியோகம் கிடைக்கப் பெற்றதைக் கொண்டாடும் முகமாக கீரிமலையில் அன்று சாயங்காலம் நடைபெற இருக்கும் கேளிக்கையில் என்னையும் அவசியம் கலந்து கொள்ளும்படி கேட்டனர். இருவரும் பாசமுள்ள நன்பர்கள். குவருக்குப் பட்டதாரி அசிரியர் பதவியும் மற்றவருக்கு அரசாங்க ஊழியர் உத்தியோகமும் கிடைக்கப் பெற்றிருந்தது. — இன்று அவர்கள் இருவரும் கடைாவில் பதவி வசிக்கின்றனர்.

நான் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தேன்; கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டேன். ‘புகழ் கிடைத்ததும் எங்களையெல்லாம் துச்சமாக மதிகிக்குற்றாயா?’ என்று கடைசியில் என்னை மடக்கிவிட்டனர்.

உண்மை நட்புக்காக எதையும் ஏற்கத் தயங்காத நான், அவர்களது கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டேன். ஒரு நிபந்தனை; எக் காரணம் கொண்டும் என்னைச் சிரமப்படுத்தக் கூடாது. இரவுத் தூக்கத்தைக் கெடுக்கக் கூடாது எனக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

அவர்களும் ‘நீ வந்தாலே போதும். சாப்பிட்டுவிட்டு போற காரிலேயே நித்தினரை கொள்ளலாம்’ என வாக்குப் பண்ணினர்.

மாலை 6 மணிக்கு இரண்டு காரில் 14 பேர்கள் கீரிமலையைச் சென்றடைந்தோம். இதில் இலக்கிய நன்பர்களும் உள்ளடங்கி இருந்தனர்:

திக்கியைத் திறந்தால் இறைச்சிக் கறி மணம் ‘கம்’ மென்றடித்தது. 10 சாராயப் போத்தல்கள் தலை நீட்டி நிமிர்ந்து என்னைப் பார்த்தன. புது அநுபவம் எனக்கு.

இரவு 8—8-30 மணியளவில் நான் மெதுவாகச் சாப்பிட ஆயத்தம் பள்ளினேன். அவர்கள் ஒருபக்கம் இருந்து போத்தல் களைக் காவிப் பள்ளிக் கொண்டிருந்தனர். திட்ரெஸ் ஒரு நண்பன் என் அருகில் நெருங்கி கையிலுள்ள கிளாஸை உயர்த்தி ‘இன்டைக்கு ஜீவாவுக்கு எப்படியாவது கொஞ்சச் சாராயம் பருக்கிப் போடவேணும். ஆனோ இறுக்கிப் புடியுங்கோடா’ என்றான்.

எனக்கு உதறத் தொடங்கி விட்டது. நான் சொன்னேன்: ‘நட்பை இப்படி நாசப்படுத்தினால் நான் என்ன செய்வேணன்டு எனக்கே தெரியாது. எனக்குச் சில மன வைராக்கியங்கள் உண்டு. சில ஒழுங்கு விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கிறவன் நான். என்னைப் பல வந்தப்படுத்தி இப்பிடிச் செய்தால் நான் உயிரோடை மட்டும் விட்டை போகமாட்டன்’

பின்னர் சிலர் தலையிட்டுச் சமாதானப்படுத்தினர். சாப்பிட்டு முடிந்த என்னை பத்திரமாக அழைத்துப்போய் காரில் படுக்க வைத்தனர். தங்களது சட்டைகளைக் கழற்றிப் போர்த்துவிட்டனர்.

வெளியே வெறிப் பாட்டுக் கோரலாகக் கேட்டது. கூக்குர ஹம் கும்மாளமும் இடையிண்டயே பின்னனி வாசித்தன.

நடுச் சாமத்தையும் தாண்டிய நேரம். குறண்டிப்போய் மரணத் துயிலில் என்னையே மறந்து தாங்கிக் கொண்டிருந்த என்னை தாவிலும் கையிலுமாகப் பிடித்து என் உடலையே தொட்டிலாட்டி விட்டு, அப்படியே கேள்கிறுள் வீசி எறிந்து விட்டனர்.

முச்சத் திணறி, திக்குமுக்காடிப் போய் விட்டேன். தன்னீரை மிடறு முட்ட வீழுங்கித் தலித்தேன். கனவு கானுகின்றே ஒரு கணம் நினைத்தேன்.

கேள்பி படிகளில் நின்றவர்களின் அட்டகாசச் சிரிப்பு இது கனவல்ல என நினைவுறுத்தியது.

வெளியேறிய எனக்கு மனம் முட்டிய வெப்பிசாரம். ஆத்தி ரத்தில் சத்தம் போட்டேன். ‘என்னை இப்பிடித்தான் கொலை செய்திருப்பீங்கள். நான் இப்ப நடந்தே யாழிப்பாணம் போகப் போறேன். உங்களோடை ஒரு நிமிஷமும் இருக்க மாட்டேன்!’ என்ற நான் குளிரில் நடுங்கினேன்.

ஓவெராருவராக என்னைச் சமாதானப் படுத்தினர். ஒருவன் தனது வேட்டித் தலைப்பால் தலையைத் துடைத்தான். இன்னொரு வன் சேட்டால் தன்னீரை ஒத்தி எடுத்தான். துவாயை உடுத்திக் கொண்டு ஒருவன் வேட்டியை அசிழ்த்து எனக்குக் கட்டிவிட்டான்.

நீண்ட சமாதானத்திற்குப் பின்னர் மீண்டும் படுத்தேன்.

பொழுது புலர்ந்தது. ஏழுந்தேன். வெளியே வந்து பார்க்கும் பொழுது, இலக்கிய நண்பன் ஒருவன் கேணியருகே சொறி நாயொன்றைக் கட்டிப் பிடித்தவன்னைம் குரட்டை விட்டுக் கொண்டிருந்தான். நாயும் குசாலாகப் படுத்திருந்தது!

வாய்மைகளைக் கொடுத்து

★ சென்ற மே தினத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவம் போல இந்த மே தினத்திலும் ஏற்பட்டதா?

உரும்பராய், என். பாலச்சந்திரன்

இம் முறையும் மே தினத்தில் கொழும்பில் நின்றே நன் பஸ்கலைப் பாவித்த கட்சிக்காரர்கள் அவற்றை சேதப் படுத்திய கொடுமையையும் கண்டேன். பொதுச் சொத்துக்களை நாசப் படுத்துவது சோஷவிலையில். இது அரசியல் காட்சத்தனம், பொது சனங்கள் தினசரி பாவிக்கும் இப்படியான போக்கு வரத்து வாகனங்கள் முடமாக்கப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும். தொழிலாளிகளுக்கும் மே தினம் கொண்டு

டாடினால் இந்த நாசம் ஏற்படாது. சமூக முன்னேற்ற எதிர்ப்புச் சக்திகளும் இன்று சோஷவிலை பேசுவதின் பேறு பேறு இது. அடுத்த ஆண்டு இப்படி நடக்கக் கூடாது. சகல பாடைகளிலும் பஸ்கலைத் தாரா ஸமாக ஒட்டலாம். தனி பஸ்கள் ஒதுக்கப்படுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இது இந்த ஆண்டு எனது மே அனுபவம்.

★ யாழ். வளாகத்தில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் மலையக மாணவர்கள் திட்டமிட்டுத் தாக்கப்பட்டார்களாமே. தோட்டக் காட்டான் இங்கு வாலாட்ட எல்லாது என ஏசப்பட்டதாமே. இது பற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

பசுறை.

க. மாதவராஜ்.

மாணவர் மட்டத்தில் தேசிய எதிர்ப்பு நஞ்சுட்டப்பட்டதின் எதிரொலி இது. இனாங் தலை முறையின் நெஞ்சம் பரந்து விரிவதற்குப் பதிலாகக் குறுக்கப்படுகின்றது. மாகாண வெறி தலைதாக்குகின்றது. அதன் வெளிப் பாடுதான் இது. இதை வளர்க்கும் எந்த அரசியல்வாதிகளும் எதிர்காலத்தில் இதற்குப் பதில் சொல்லித்தானாக வேண்டும். இப்படியான நாசக் கருத்துக்களை மாணவர் மத்தியில் இருந்து கலைந்தெறிய கட்சி பேதமின்றி சகலரும் ஒன்றுபட்டுப் போராடவேண்டும். தவறினால் தமிழர்களின் வரலாறே சரித்திரக்கருமை படிந்துவிடும்.

★ . 'அடி மத்தளத்திற்கு, புகழ் வித்துவானுக்கு!' என்று சொல்லப்பட்டதே ஒரு கருத்து. இது பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

கல்முனை.

ம. தவஞானம்

வார்த்தைகளை யார் பேசி னாலும் மிக நிதானமாக அனந்து பேசவேண்டும். இவங்கை ரசனை தின்த தந்தி ரசனையல்ல. பாலக் காட்டு மனியின் மிருதங்கத்தை என்னிடம் தந்தாலும் நானும் நால்டி அடிப்பேன்தான். அது வும் அடிப்படை தான். அதற்காக தனது புகழின் மேன்மையை அது பறை சாற்ற முடியாது. வித்துவத் தன்மை கலைஞருடையது. கருவிகள் வெறும் சாதனங்களே தவிர வேற்றல்.

★ சமீபத்தில் வெளிவந்த தரமான நாவல் என்ன? யார் அதை எழுதியது?

வ. தவயோகம் சண்டில்ப்பாய்.

'கோபல்ல கிராமம்' நாவல் சமீபத்தில் வெளிவந்த தரமான நல்ல நாவல்களில் ஒன்று எனவிமிகர்கள் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். எனது தமிழக நண்பர்ஞாம் கடிதங்களில் இதைக்குறிப்பிட்டுள்ளனர். நான் அதை இன்னும் படிக்கவில்லை. அதை எழுதியவர் கி. ராஜநாராயணன்.

★ பதிமுருங்வது ஆண்டு மலதனியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாமா? விலை என்ன? தயவுசெய்து இதை அறிவித்தால் என்னைப் போன்ற நெடுந்தூரத்திலிருப்பவர்களுக்கு இது உதவியாக அமையலாம்.

வெலிமடை. த. இராஜகுலம்

சந்தாதாரர்களின் தேவை தான் முதலில் கவனிக்கப்படும். எனவே சந்தாதாரராக உடனடியாகச் சேருங்கள். தனியாக மலர் தேவையானவர்களுக்கு அதன் பின்னரே கவனிக்கப்படும். தனிப்பிரதி வேண்டுவோர் தபால் செலவுட்பட மூன்று ரூபா உடன் அனுப்பிப் பதிந்து வைத்தால் எதற்கும் நல்லது.

★ வீராடுக்கரி நிறுவனத்தின் புத்தக வெளியீட்டுத் துறை பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்? கோப்பாய்.

வ. தயாபரன்

50 நூற்களை வெளியிடுவது என்பதே ஒரு பெரிய சாதனை. அதிலும் இலக்கிய உலகிற்குப் புது முகங்களை இளம் எழுத தாளர்களினது முதல் நாவல்களை துணிந்து வெளியிட்டு, அவர்களை மக்கள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்துவது அரிய முயற்சி. எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள். வெளியீடுகள் பற்றி இலக்கிய வட்டாரத்தில் பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் நிலவுவதுண்மை. இனி வெளிவரும் படைப்புக்கள் இன்னும் செழுமையாக வெளிவரும் என்றே ஆசிக்கின்றேன்.

★ பிரதேச மலர், திக்குவல்லை இதழுக்குப் பின்னர் வெளிவரவில்லையே. இனிமேல் விசேஷ பிரதேச மலர்கள் வெளிவருமா? நாவலப்பிடிடி. த. சிங்காரம்

பதின்மூன்றுவது ஆண்டு மலர் தயாராகின்றது. இப்போது இதுதான் பாரிய பிரச்சி ஜெ. அதற்குப் பின்னர் பிரதேச விசேஷ மலர்கள் சில மாதங்களுக்குப் பின் வெளிவரலாம்.

★ உலகத்தில் சக்லராலுமே மதிக்கப்பட்டு, கொரவிக் கப்பட்ட தலைவர் யார்? யாழ்ப்பானம்.

ஆர். ரஞ்சன்

லெனின் உலகத்தில் தோன்றிய மாமேதைகளைல்லாம் உலகத்தைச் சீர்திருத்திக் கொட்டவே முயன்றனர். லெனின் ஒருவர் மாத்திரம் தான் உலக சமூக அமைப்பையே புரட்டி ஏற்றந்து புது உலகம் கமைத்தார். எனவேதான் நாள் செல்லச் செல்ல அவரது ஆண்மை புதுப் பொளியுடன் மினிர்கின்றது.

★ அண்ணமக் காலத்தில் பாவ ஜெப் பொருட்களின் விலை கள் குறைக்கப்படுவதாகப் பத்தி ரிகைகளில் செய்திகள் வருகின்றனவே. இதன் மர்மம் என்ன?

ஸ்ரீ. எம். கருணாநிதி
கொழும்பு.

இது பீலிக்களின் தேர்தல் சாகஸ் அறிக்கை விலை குறைப்பு. இதில் மர்மம் ஏதும் இல்லை. பேப்பர் அறிக்கைகளில் தான் விலை குறைந்துள்ளனவென்றே தவிர, நடை முறையில் இல்லை. பொதுமக்களை இவ்வளவு சுலபமாக ஏமாற்றிவிட முடியாது. இதுதான் மர்மம்.

★ ‘அனுபவ முத்திரைகள்’ என்ற உங்களுடைய தொடர் கட்டுரைகளைப் படித்து வருகிறேன். சுவையாக, ரசனையாக இருக்கிறது. தொடர்ந்து எழுதுவீர்களா?

மாணிப்பாய். ம. நுணமுத்து

சொல்லச் சொல்லக் குறையாத கம்பவங்களால் பின்னிப் பின்னக்கப்பட்டதுதான் என்று வாழ்க்கையைச் கவனத்து அனுபவிப்பவன். விதியில் ஒரு வீட்டில் அழகான டூப் பூத்திருந்தாலே ஆறுதலாக நின்று ரசிப்பவன் நான். உங்களுக்குச் சலுப்புத் தட்டவில்லை யென்றால் தொடர்ந்து எழுத முயல்கிறேன்.

★ மல்லிகையை இவ்வளவு காலமும் தொடர்ந்து நடத்துகின்றர்களோ! பொருளாதாரப் பிரச்சினை உங்களை நெருக்கடிப்படுத்துவதில்லையா?

சங்குவேவி. ஸ்ரீ. தேவதாஸன்

இலட்சியச் சிறு சுஞ்சிகை களுக்கு இருக்கக் கூடிய அத்தனை சிரமமும் என்னை வாட்டுவதுண்டு. பொருளாதாரச் சிக்கல் இடை

யிடையே தலை காட்டுவதுமண்டு. ஆனால் மாதா மாதம் பெயர் சொல்ல விரும்பாத பல அன்பர்கள் தங்களால் இயன்ற அன்பளிப்பை மல்லிகைக்கு மனப் பூர்வமாக நல்குகின்றனர். மாதம் சராசரி 100 ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட தொகை இப்படிக் கிடைக்கின்றது. பணமல்ல இங்கு முக்கியம். எனது ஆதம் இலட்சியத்தைப் புரிந்து கொண்டு இப்படிச் சுதாவும் மனப்பான்மையுள்ள நல்ல இதயங்களை நட்பாகப் பெற்றிருக்கும் ஒரு பெருமையே மல்லிகையின் முன்னேற்றத்துக்குரிய அத்திவாரமாகும்.

★ தமிழகத்து முதன் மந்திரி யாக யார் வருவார்? மிருசுவில். வ. தம்பிராசா எம். ஜி. ஆர்.

★ ‘பொம்புனை சி ரி சி சால் போச்சி; போயிலை விரிச்சால் போச்சு’ என்ற பழமொழி பற்றிய கருத்து?

ஆச்செழு. சௌகரி பவளம்

இந்தப் பழமொழியை உருவாக்கியவர்களே ஆண்கள்தான் என்பதைக் காட்டுகின்றது. நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பில் பெண் அடிமைத்தனத்தை வழி யுறுத்தி ஆதிகம் வகித்த ஆண்வர்க்கம் இப்படியான பல பொய்மொழிகளை உருவாக்கியிருக்கின்றது. இதை உடைத்தெறிந்து இந்தத் தரணியில் யாருக்குமே தலை குனியாமல் வாழ முடியும் என்பதைப் பெண்கள் செய்து காட்டுகின்றனர், இன்று.

★ மல்லிகை சிறுக்கை சிறப்பி தழ போட்டால் என்ன? கருவில். த. சிவனடியான்

நல்ல யோசனை. முயற்சிக் கின்றோம். ஆண்டு மலர் முடிந்த பின்னர் உங்களது ஆலோசனை செயல்படுத்தப்படும்.

Telegrams : "JUBILEE"

Telephone : 20712

HOSSAIN BROS.

137, MALIBAN STREET, COLOMBO-11

உள்நாட்டு விலைபொருள்களின் மொத்தக் கமிஷன் வியாபாரிகள் ரசாயனப் பொருட்கள், வர்ணப் பூச்சுக்கள், வாசனைத் திரவியங்கள் உடல்நாயக் கிழங்குகள் எம்மிடம் நிதானமான விலையில் கிடைக்கும்

யாற்பானைக் கமக்காரர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுவதை
2.ங்கள் விளைபொருள்களை விற்பனைசெய்து கொடுப்பதில்
-2MA உங்களுடன் உத்துவமாக்கக் காக்கிறீர்களேயும்

ഇന്ത്യൻ പ്രതർശ

137. மலிப்பா வீடு.

கொடும்பு - 11

உள்ளூர் விற்பனையாளர்
 கமிஷன் ஏஜன்ட்
 வெங்காயம், கிழங்கு, மிளகாய்
 உற்பத்தியாளர்
 எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும்
 எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்

இலங்கையில் மிகப் பெரிய கமிஷன் வியாபாரிகள்

ரத்கம் ஸ்போர்ஸ்

64. நாலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு - 11

କେତ୍ରାଳୀପେଟି : 20693

Registered as a Newspaper in Sri Lanka.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

ஊர்வாணத்தில் மின்சாரம்
வருகையில் நிறைவேலி

26799

நெட்டுப்பால் மின்சார நெட்டுப்பால் நெட்டுப்பால் நெட்டுப்பால்
நெட்டுப்பால் நெட்டுப்பால் நெட்டுப்பால் நெட்டுப்பால் நெட்டுப்பால்

DIAL

26587

VARIETIES OF
GRAINS
TIN FOODS
OILMAN GOODS
CONSUMER

GOODS

TELEGRAMS:

“MATHULAI”

H - பிரைஸ்

, கீ ஸ்டீல் , 11

THE EARLIEST
SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
WHOLESALE &
RETAIL
NEEDS

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross St.,

COLOMBO-11

234A, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாளை முகவரியில் வசிப்பவருக்கு ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான பொழுதிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லினக் காதனங்களுடன் யாழ்ப்பாளைப் பிரைஸ்கா அசைத்திலும் அட்டையா, மாநாச பல நோக்குக் கூட்டுறவு சுக்கா அசைத்திலும் அட்டைப்பற்றது.